መጽሐፈ ዮዲት

መቅድም

ዮዲት ማለት የማናዊት ማለት
ነው፤ ዮድ ማለት የማን እግዚ
አብሔር ማለት እንደሆነ፤
አንድም ኀይልት ዕንዕት ማለት
ነው አንድም ተአማኒት ማለት
ነው፤ ይህስ እንደ ምነው ቢሉ
ፍሕዮስ ቂሮስ ምኑፍዮስ፤
ቂሮስ የሚባል የፋርስ ንጉሥ
ነበረ፤ ገናና ነህ ስትሉ ናቡከ
ደነፆር በሉኝ አለ ሆሎፎርኒስ
የሚባል፤ ቢትወደድ ነበረው፤
አሥር እልፍ ከሁለት ሽሕ
እግረኛ፣ ዐሥር እልፍ ከሁለት
ሽሕ ፈረሰኛ፣ ዐሥር እልፍ
ከሁለት ሽሕ ቀስተኛ ይዘህ
ሂደሕ እየዞርህ አሳምን አለው፤
እየዞረ ሲያሳምን አሞን ደረሰ፣
የዓሞንን አለቃ አክዮርን
አሳመነው፤ ያን ጊዜ እሥራኤል
ቤጤልዋ የምትባል አምባ
ቈርቍረው ተቀምጠው ነበር፤
አሻግሮ አይቶ ሁሉ ሲሰግድልኝ
እነዚህ የማይሰግዱልኝ ምንድር
ናቸው አለ፤ የዓሞን አለቃ
አክዮር ጌታዬ የነዚህንስ ነገር
ስማኝ፣ ልንገርህ አለ፤ ጥንቱን
አባታቸውን ፃእ እምህገርከ
ወተፈለጥ እምአዝማዲከ ብሎ
ከከላውዴዎን ወደካራን፣
ከካራን ወደ ከነዓን አወጣው::
ኋላ በምክንያተ ረሀብ ወደ
ግብፅ ወረዱ በግብፅ ሁለት
መቶ ዐሥራ አምስት ዘመን
ኖሩ፤ ግብፃውያን አገዛዝ አጸኑ
ባቸው፣ ግብፃውያንን ባሥር
መቅሠፍት ባሥራ አንደኛ
ስጥመት አጥፍቶ ከግብፅ
አወጣቸው፣ በምድረ በዳ አርባ
ዘመን መና ከደመና አውርዶ
ውሀ ከደንጊያ አፍልቆ መገባ
ቸው፣ ኋላም ከነዓንን አወረሳ
ቸው፣ ኃጢአት ሠሩ፤ ጣኦት
አመለኩ፤ የፋርስ የባቢሎን
ሰዎች ማርከው ወሰዷቸው፤ ሰባ
ዘመን ተገዙ፣ አሁን ከባቢሎን
አውጥቶ ከዚህ አስቀምጧቸ
ዋል፤ አሁንም ጌታዬ ፈጣሪያቸ
ውን በድለው እንደሆነ ሁለት
ሰዎች ብትሰድ ድል ይነሷቸ
ዋል፣ ፈጣሪያቸውን አልበደሉ
እንደሆነ አንተም ብትሄድ
ድል አትነሳቸውም አለው፤
ሆሎፎርኒስም አንተኑ ገባዒሁ
ለኤፍሬም፣ የኤፍሬም ወታደሩ
ጠንቋዩ አንተ ነህን፣ የነዚያን
ጥፋት ሳላሳይ አንተን አልገድ
ልህም ብሎ የግርንግ ሪት አሥ
ራችሁ በቆላተ ቤጤ ልዋ
ጣሉት፤ አላቸው፤ የግርን
ግሪት አሥረው ወስደው በቆላተ
ቤጤልዋ ጣሉት፤ እስራኤልም
ጠላት የመጣብን መስሏቸው

ወአመርግሖ መርግሐ ይላል፣ መርጉን ይሰዱ ጀመረ፤ እኔ አክዮር ነኝ አላቸው፤ ካምባው ወርደው ፈትተው ይዘውት ገቡ፤ ገብሩ አላቸው፤ ቀን ስጠን አሉት፤ አምስት ቀን ሰጣቸው አልደፈ ርም ባይ ነውና፤ ወሰምዐት በኪያሆን መዋዕል ዮዲት ወለተ ሚራሪ፤ በዚያ ወራት ዮዲት ወለተ ሜራሪ ይህንን ነገር ሰማች፤ ይህች ዮዲት ባሏ ምናሴ ይባላል፤ ባሏ ከሞተ ጀምሮ ወገብረት ዐሪሰ እንዲል፣ ዳስ፣ ጐጆ ጉርጅ፣ ምግላል ቦታ፣ ጾመ በአት አበጅታ ትኖር ነበር፣ ምላ ቀምላ አታውቅም ነበረ፣ ቅዳሜ ቅዳሜ የሠርቀ ወርኅ ዋዜማ የሠርቀ ወርኅ ዕለት በበዓለ ሠዊት፣ በበዓለ መጸለት፣ በበዓለ ፋሲካ ነው እንጂ፤ ምላ ቀምላ አታውቅም ነበረ፤ እስከ አምስት ቀን ድረስ ፈጣሪያቸው ቢሰማቸው ሊሰ ማቸው፤ ባይሰማቸው ሊከዱት አይደለም ብላ ቀኖና ገብታ ነገር አግኝታ ተኩላ ተቀብታ ስንቋን ለገረዷ አሸክማ ከሆሎፎርኒስ ከተማ የምሄድ ነኝና በሩን ክፈቱልኝ አለቻ ቸው፤ እነዚያም ሑሪ በሰላም ወእግዚአብሔር የሃሉ ምስ

ሌኪ፣ እግዚአብሔር ካንቺ ጋራ ይኑር ብለው መርቀው ሰደዷት፤ ከዚህ በኋላ ደስ የሚያሰኝ ልብስ ለብሳ ጫማዋን አድርጋ ሄደች፤ ከዚያ ስትደ ርስ ዘበኞች ይህችስ ለንጉሥ ትገባለች ብለው ይዘዋት ገቡ፣ ሆሎፎርኒስ ለምን መጣሽ አላት፤ እሷም አንድ ነገር ልነግርህ መጣሁ አለችው እስራኤል በኦሪት ይህን ብሉ ይህን አትብሉ ያላቸውን ተላልፈው ፈረሱን በቅሎውን ሊበሉ ጥቂት ቀርቷቸዋል፣ ፈጥኜ አጠፋቸዋለሁ አትበል፤ ፈጣሪያቸው ለአምላክነቱ ቀናዒ ነው፤ ያጠፋልሃል አለችው፣ ልድረስብሽ አላት፣ የነዚህን ጥፋት ሳላይ አይሆንም አለችው፤ ይልቁንስ ሌሊት እየወጣሁ የምጸልይ ነኝና ባልደረባ ስጠኝ አለችው፤ ባግዋ የሚባል ባልደረባ ሰጣት፤ እየወጣች ስትጸልይ ሰንበተች፣ ባራተኛው ቀን ምላ አደረገ፣ እሷም ከያዘችው ከስንቋ ስትበላ ስትጠጣ ዋለች፣ እሱም እሷን እሷን እያየ ብዙ መጠጥ ጠጣ፤ እንቅልፍ መጥቶበት ተኛ ባግዋ ፈቃድ የተነሣበት መስሎት ሰውን አስወጥቶ ድንኳኑን ቆልፎ ሄደ፤ እሷም ተነሥታ

ትጸልይ ጀመረ፤ ጌታዬ በኃያላኑ
በወንዶች አድረህ ሥራህን
ብትሠራ አትደነቅም፣ በኔ
በሴቲቱ በደካማዪቱ አድረህ
ሥራህን ብትሠራ ትደነቃለህ
እንጂ ብላ ጸሎትዋን ከፈጸመች
በኋላ ከወደቀችበት ተነሣች፤
ከራስጌው መከድ ሰይፍ ነበረ፣
አንስታ አንገቱን አለችው፣
ሴት ደካማናትና ሳይቈረጥ
ቀረ፣ ደገመችው ተቈረጠ፣
ይህ ጣዖታዊ ብላ ከዙፋኑ፤
ገልብጣ ከመሬት ጣለችው
ወአዕረፈት ንስቲተ ጥቂት
አርፋ ገረዷን ጠርታ ቸብቸቦ
ውን በስንቋ አቅማዳ ከትታ፣
ገረዷን አሸክማ ተነሥታ ሄደች
በሩን ከፍተውላት ገባች፣
ጠላታችሁን ገድዬላችሁ መጣሁ
አለቻቸው፤ ሐሰትሽ ነው
አሏት፤ አክዮር ያውቃልና
መጥቶ ይየው አለች፣ አክዮር
አይቶ እሱ ነው አለ፤ እስራኤል
ያን ጊዜ ሄደን እንውጋቸው
አሉ፤ እሷ ግን አሁንስ ያለ
መስሏቸው ጸንተው ይዋጓች
ኋል፣ ሲነጋ አለቃ ሹማችሁ
ቸብቸቦውን በተራዳ ላይ አድር
ጋችሁ ትዋጋላችሁ አለቻቸው፤
እነዚያም እሷ እንደመከረ
ቻቸው አለቃ ሹመው ቸብቸቦ
ውን በተራዳ አድርገው፤ ይዋጓ
ቸው ጀመረ፣ እሉ፤ ዕብራውያን
ተኃየሉ ወተታብዑ ብነ፣ ባግዋን
እኒህ ዕብራውያን ጸንተው
ይዋጉ ጀመረ፣ አንቅሆ
ለእግዚእነ ባግዋን ጌታችንን
ቀስቅስልን አሉት፤ ወለየየ
ይላል ድንኳኑን ፈትቶ ቢገባ
ወድቆ፤ አገኘው፤ ወጥቶ ዛቲ
ዕብራዊት ገብረት ኃሣረ ላዕለ
ቤተ ናቡከደነፆር አላቸው፤
ሸሹ እያሳደዱ ገድለዋችዋል፤
ሦስት ወር ተድላ ደስታ
አድርገዋል እሷንም ዘንባባ
ይዘው አመስግነዋታል፣ መዋ
ዒት ነሽ ሲሉ የሟች ገንዘብ
ለገዳይ ይገባል ብለው የሱን
ገንዘብ ለሷ ሰጥተዋታል፤
እሷም በምትሞትበት ጊዜ
የባሏን ገንዘብ ለባሏ ዘመዶች፤
የሷን ገንዘብ ለሷ ዘመዶች
ሰጥታ ገረዷን ነፃ አውጥታ
ሙታለች፤ ይህ አርዕስት ነው
ነገሩን አመ ፲ቱ ወ፪ቱ ብሎ
ያመጧል።

ምዕራፍ ፩

፩፤ አመ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ዓመተ
መንግሥቱ ለናቡከደነፆር ዘነግሠ
ለፋርስ በነነዌ ሀገር ዓባይ፣

ደግ ሀገር የምትሆን ነነዌን
ከተማ አድርጎ ለፋርስ የነገሠ
ናቡከደነፆር በነገሠ በዐሥራ
ሁለት ዘመን፤

በመዋዕለ አርፋክስድ ዘነግሠ ለሜዶን በባጥና፣

ባጥናን ከተማ አድርጎ ለሜዶን በነገሠ በአርፋክስድ ዘመን፤

፪፡ ወነደቃ ለባጥና ዓውደ ዓረፍታ በዕብነ ውቅሮ፣

ባጥናን ዙሪያዋን በለዘበ ድንጊያ ቀጠራት፤

ጽፍሐ መሠረቱ ሠላሳ በዕመት ዘመንገለ ገዳማ ለሀገር፣

በከበሮ ቤት በኩል በሩ ከማዕዘን እስከ ማዕዘን ያለው ሠላሳ ክንድ ነው፤ አንድም ስፍሐ መሠረቱ ሲል ነው፤

ወዘመንገለ ገጸ ሀገር ስሳ በዕመት ጽፍሐ መሠረቱ፣

ያደባባዩ መውጫ በሩ ስላሳ ክንድ ነው፤

ወገብረ ቆመ ዓረፍቱ ሰብዓ በእመት፣

ወደላይ ቁመቱ ሰባ ክንድ ነው፤

ወማዕዘኖ ዘኃምሳ በእመት፣

ደጀ ሰላሙ ኃምሳ ክንድ ነው፤

፫፡ ወዓቀመ ማኅፈዲሁ ኀበ አንቀጽ ዘዘ፮ በዕመት፤

አልፎ አልፎ ግምብ ሠራ፣ ለማማገቻ፣ አንድም ኃምሳ ክንድ ሠርቶ መረባ ጥሏል፤ ከዚያ በላይ ኃምሳ ክንድ ሠርቷል፣ ዘዘ፬ዕት ማለቱ ግን ባራት ማዕዘን ነውና፤ አንድም ገብኛ የሚያይበት ነው፤ ሁለት ክንድ ከንድቶ አንድ ቤት ይሠራል፤ መቶ ክንድ አልፎ አንድ ቤት ሠርቷል፤ እንዲህ እያደረገ በአምባው ዙሪያ ሠርቷል፤

ወመሠረቱ እማዕዘንት እስከ ማዕዘንት ፳ በዕመት፣

የበሩ ስፋት መሠረቱ ከማዕዘን እስከ ማዕዘን ድረስ ስስ ክንድ ነው፤

፬፡ ወገብረ ኆኅተ አናቅጺሃ ዘይትረኃው፣

የበሩን ደጃፍ ሳንቃ የሚከፈት የሚዘጋ አድርጎ ሠራ፤

፸ በእመት ቆሞን፤

ወደላይ ቁመታቸው ሰባ ክንድ ነው፤

ወርኅቦን ፶ በእመት፣

ወርዳቸው ሠላሳ ክንድ ነው፤

ኀበ ይበውኡ ኃያላኒሁ ወጽኑዓኒሁ ወሠራዊተ አጋርያኒሁ፣

ኃያላኑ ዓርበኞች የዓርበኞቹ ሠራዊት የሚገቡበት በሩን የሚከፈት አድርጎ ሠራው፤

፭፡ ወጸብዖ ናቡከደነፆር በእማንቱ መዋዕል ለአርፋስክድ ንጉሥ ዓቢይ ውስተ ገዳም ዓቢይ፣

በዚያ ወራት ናቡከደነፆር ገናና የሚሆን አርፋስክድን በሰፊ ምድረ በዳ ተዋጋው፤ እንዲህ እንዲህ የሚያደርግ አርፋክስ

ድን እንዲህ ባደረገበት ወራት ልውጋ ብሎ አሰበ፣ ይህ ፍሕዮስ፣ ቂሮስ ምንፍዮስ ነው፤ ገናና ንጉሥ ነኝ ሲል ናቡከደ ነፆር በሉኝ ብሏል፤

ወውእቱ ገጻም ውስተ ደወለ ራግው፣

ይኸውም ምድረ በዳ በራግው አውራጃ ያለ ነው፤

፯፤ ወተቀበልዎ ኵሉ እለ ይነብሩ ውስተ አድባር፣

በደጋ የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ተቀበሉት፤

ወኵሎሙ ዘውስተ አድባረ ኢዎፍራ ጤዎን፣

በኢዎፍራጤዎን ደጋ የሚኖሩ ሁሉ ተቀበሉት፤

ወጤግራዎን ወሄድስጦጾን፤

በጤግራዎን በሄድስጦጾን የሚ ኖሩ ሁሉ ተቀበሉት፤

ወአሕቃለተ አርዮክ ንጉሠ ኤሲሜዮክ፣

ባሕረ ዔው ማለት ነው፤ ባሕረ ዔውን የሚገዛ የአርዮክ አውራጃ ሁሉ ተቀበሉት፤

ወተጋብኡ አሕዛብ ብዙኃን ጥቀ ከመ ይትቃተልዎሙ ለደቂቀ ካሌድ፣

የካሌድን ልጆች ይዋጓቸው ዘንድ እጅግ ብዙ የሆኑ አሕዛብ ተሰበሰቡ፤

፰፤ ወለአከ ናቡከደነፆር ንጉሠ ፋርስ ለኵሉ እለ ይነብሩ ደወለ ፋርስ፣

የፋርስ ንጉሥ ናቡከደነፆር በፋርስ አውራጃ ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ላከ፤

ወለኵሉ እለ ይነብሩ መንገለ ዓረቢሆሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ቁልቅያ፣

በቁልቅያ በሚኖሩ ሰዎች ግራ ላሉ ሁሉ ላከ፤

ወደማስቆ ወሊባኖስ፣

በደማስቆ በደጋ በሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ላከ፤

ወለኵሎሙ እለ ይነብሩ መንገለ ገጸ ጳራልያ፣

በጳራልያ አንጻር ላሉ ሰዎች ሁሉ ላከ፤

፱፤ ወለአሕዛብ እለ ይነብሩ ውስተ ቀርሜሎስ ወገለዓድ፣

በገለዓድ በቀርሜሎስ ለሚኖሩ አሕዛብ ሁሉ ላከ፤

ወላዕለ ገሊላ፣

በገሊላ ለሚኖሩ ሁሉ ላከ፤

ወዘዓቢይ ገዳም አስዳሬባም፣

ሰፊ በሚሆን በአስዳሬባም ገዳም ለሚኖሩ ላከ፤

፲፤ ወለኵሉ እለ ይነብሩ ሰማርያ፣

በሰማርያ ለሚኖሩ ሁሉ፤

ወነበረ ህየ ውእቱ ፻ተ ወ፳ ዕለተ እንዘ ይመክር፣

መቶ ሃያ ቀን እሱ ከዚያ ሲመክር ተቀመጠ፤

ወይሔሊ፣

ምክሩን ሲያወጣ ሲያወርድ ተቀመጠ።

ምዕራፍ ፪

፩፤ ወአመ ፲ቱ ወ፰ቱ ዓመት፣

በዐሥራ ስምንተኛው ዘመን፤

በሰብዑ ለጽልመት፣

ጨረቃ ሠርቅ ባደረገች፣ ጨለማውን ባጣች ሕፀፅ ባደረገች ብርሃኗን ባጣች በሰባተኛው ቀን፤

ቀዳማይ ወርኅ ኮነ ነገር በቤተ ናቡከደነፆር ንጉሠ ፋርስ፣

በመጀመሪያ ወር በሚያዝያ በናቡከደነፆር ቤት ነገር ተነሣ፤

ከመ ይትበቀል ለኵሉ ምድር በከመ ይቤ፣

እሱ እንደተናገረ ዓለሙን ሁሉ ተበቅሎ ያጠፋ ዘንድ፤

፪፤ ወጸውአሙ ለኵሎሙ መገብቱ ወመላእክቲሁ፣

ሹማምንቱን፣ አለቆቹን ጠራቸው፤

ወተናገረ ምስሌሆሙ ምሥጢረ ምክሩ፣

መቶ ሐያ ቀን የመከረውን ምሥጢር ከነሱ ጋራ ተጨዋወተ፤

ወነበበ ኵሉ እኪተ ላዕለ ምድር፣

በዚህ ዓለም አደርገዋለሁ ያለውን ክፉውን ሁሉ ተናገረ፤

፫፤ ወእሙንቱ አሕለቁ ከመ ይሥርውዎ ለኵሉ ዘሥጋ ላዕለ እለ ኢተደለዉ በቃለ አፉሁ፣

እነዚህም በሱ አዋጅ ያልተዘጋጁ ሥጋዊን ደማዊን ሁሉ ያጠፉ ዘንድ ምክር ቆረጡ፤

፬፤ ወእምዝ ሶበ አኅለቀ ምክሮ፣

ምክሩን ከፈጸመ በኋላ፤

ጸውዖ ናቡከደነፆር ንጉሠ ፋርስ ለሆሎፎርኒስ መልአከ ኃይሉ ዘእምታሕቴሁ፣

ናቡከደነፆር ከሱ በታች ለሠራዊቱ ቢትወደድ አድርጎ የሾመውን ሆሎፎርኒስን ጠራው፤

፭፤ ወይቤሎ ከመዝ ይቤ ንጉሥ ዓቢይ እግዚአ ኵሉ ብሔር፣

የሀገሩ ሁሉ ጌታ የሚሆን ገናና ንጉሥ እንዲህ አለ አለው፤

ናሁ ትወጽእ እምቅድመ ገጽየ፣

እነሆ ከፊቴ ወጥተህ ትሄዳለህ፤

ወትነሥእ ምስሌከ ዕደወ ምዕመናነ በኃይሎሙ፤

በኃይላቸው የታመኑ ጐልማሳ ሰችን ካንተ ጋራ ይዘህ ሂድ፤

አጋራውያነ ፲ተ፼ ወ፳፻ተ፤

ዓሥር እልፍ ከሁለት ሽሕ አርበኛ፤

ወመስተፅዕናነ አፍራስ ምስለ አፍራሲሆሙ ፲ተ፼ ወ፳፻ተ

ዐሥር እልፍ ከሁለት ሽሕ ፈረሰኛ፤

ወሰብአ ሐፅ ፲ተ፼ ወ፳፻ተ

ዐሥር እልፍ ከሁለት ሽሕ ቀስተኛ እነዚህን ይዘህ፤

፮፤ ወትወጽእ እምኔየ ውስተ ኵላ ምድር እንተ መንገለ ዓረብ፤

ከኔ ተለይተህ በምዕራብ በኵል ወደ አለ አገር ትሄዳለህ፤

እስመ ዐበዩ ተአዝዞ ለቃለ አፉየ፤

እኔ በቃሌ ያዘዝሁትን ትእዛዝ እምቢ ብለዋልና፤

፯፤ ወትሰብክ ሎሙ ያስተዳልዉ ሊተ ብሔረ ወማየ፤

ወህውን ከበው ሀገሩን ይይዙ ዘንድ አዋጅ ንገርላቸው፤

እስመ እመጽእ በመዓትየ ላዕሌሆሙ፤

በመዓት በቁጣ እመጣባቸዋለሁና፤

ወእከድን ገጸ ለምድር በእግረ ኃይልየ፤

በሠራዊቶቼ ብዛት ምድርን እሸፍናታለሁ፤

ወእሬስዮሙ ሕብልየ ወበርበረ፤

እንዲበዘብዟቸው አደርጋለሁ፤

፰፤ ወአብድንቲሆሙኒ ይመልእ ውስተ ቈላቲሆሙ፤

ሬሳቸው በቈላው ሁሉ ይሞላል፤

ወውስተ አፍላግ ይመልዕ አብድንቲሆሙ፤

ሬሳቸው በወንዙ ሁሉ ይሞላል፤

ወበተከዚኒ፤

በፈሳሹ ወህም ሬሳቸው ይመላል፤

፱፤ ወእዘርዎሙ ለዄዋሆሙ እስከ አጽናፈ ምድር፤

ምርኳቸውን ጽንፍ እስከ ጽንፍ እበትነዋለሁ፤

፲፤ ወአንተሰ ቅድም ወንሣእ ኵሎ ደወሎሙ ሊተ፤

አስቀድመህ አንተ አውራጃ ቸውን ያዝ፤

ወያገብኡ ርእሶሙ ኀቤከ፤

ወባት ይገቡልሃል፤ (እጃቸውን ይሰጡሃል)

ወዕቀቦሙ ሊተ እስከ ዕለተ እትቤቀሎሙ፤

እስከ ማጠፋበት ቀን ጠብቃ ቸው፤

፲፩፤ እስመ ኢትምሕኮሙ ዓይንከ ለእለ አጽረሩ፤

ግብር ለነሱ ለእነዚህ ዓይንህ አታዝንላቸውምና፤

ከመ ትቅትሎሙ ወትበርብሮሙ ውስተ ኵሉ ምድርከ፤

በሀገርህ ሁሉ ታጠፋቸው ትበዘብዛቸው ዘንድ፤

፲፪፤ እስመ ሕያው አነ ወጽኑዕ መንግሥትየ፤

ሕያው ነኝና መንግሥቴም ጽኑ ነውና፤

ከመ እግበር ዘንተ በእዴየ በከመ ነበብኩ፤

በቃሌ እንደተናገርኩ ይህንን አደርግ ዘንድ፤

፲፫፤ ወአንተኒ አልቦ ዘተሐድግ ወኢአሐተ እምቃለ እግዚእከ፤

አንተም እኔ ከተናገርኩት ነገር አንዲት የምትተወው አይኑር፤

አላ ገቢረ ግበር በከመ አዘዝኩከ፤

እንደአዘዝኩህ አድርግ እንጂ፤

ወኢታጕንዲ ገቢሮቶ፤

ፈጥነህ አድርግ እንጂ፤

፲፬፤ ወወፅአ ሆሎፎርኒስ እምቅድመ እግዚኡ፤

ሆሎፎርኒስ ከጌታው አስቀድሞ ወጣ፤ አንድም ከፊቱ ወጣ፤

ወጸውአሙ ለኵሎሙ ኃያላን ወለኵሎሙ መላእክት ወሠራዊት፤

ኃያላኑን አለቆችን ሁሉን ጠራ፤

ወሠራዊት፤

ሠራዊቱን ሁሉ ጠራ፤

ወሊቃናተ ኃይሉ፤

የሠራዊቱን አለቆች ጠራ፤

ወዘአሶር፤

ኃያላኑን ጠራ፤

፲፭፤ ወኈለቆሙ ለኀሩያን ዕደው መስተቃትላን፤

የተመረጡ አርበኞችን ቈጠራቸው፤

በከመ ነበበ እግዚኡ፤

ጌታው እንደተናገረ፤

አጋራውያን ፲ቱ፼ ወ፳፻ት፤

እግረኞች ዐሥር እልፍ ከሁለት ሺሕ ናቸው፤

ወሰብአ አፍራስ ፲ቱ፼ ወ፳፻ት፤

ዐሥር እልፍ ከሁለት ሺሕ ፈረሰኛ፤

ወሰብአ ሐጽ ፲ቱ፼ ወ፳፻ት፤

ዐሥር እልፍ ከሁለት ሺሕ ቀስተኛ ሆኑ፤

፲፮፤ ወአዘዞሙ ለኵሎሙ ከመ ይትቃተሉ ወከመ ይፃብኡ፤

ሁሉንም ወጥተው ይዋጉ ዘንድ አዘዛቸው፤

፲፯፡ ወነሥኡ አግማለ ወአዕዱገ ወአብቅለ ለስንቆሙ ብዙኀ ጥቀ፤

ለስንቅ መጫኛ ሊሆኑ እጅግ ብዙ የሆኑ ግመሎችን፣ በቅሎዎችን፣ አህዮችን ያዙ፤

ወአባግዓ ወአልሕምተ ወአጣሌ ለሲሳዮሙ ዘአልቦ ኍልቈ፤

ምግብ ሊሆናቸው ቁጥር ሥፍር የሌላቸው ላሙን፣ በጉን፣ ፍየሉን ተቀበሉ፤

፲፰፡ ወአስንቀ ለኵሉ ሰብኡ፤

ለሰዎቹ ሁሉ ስንቅ ሰጠ፤

ወለብዙኃን ወርቀ ወብሩረ እምቤተ ንጉሥ ብዙኃ ጥቀ፤

ከንጉሡ ቤት ለብዙ ሰዎች ብዙ ወርቅ ብር ሰጣቸው፤

፲፱፡ ወወፅአ ውእቱ ወኵሉ ኃይሉ፤

እሱ ሠራዊቱ ወጣ፤

ወጺብዐ፤ ቅድመ እምንጉሥ ናቡከደነፆር፤

ከንጉሡ አስቀድሞ ወጥቶ ተዋጋ፤

ወከመ ይከድን ኵሎ ገጸ ምድር መንገለ ዓረብ በሠረገላ ወበአፍራስ፤

በሠረገላ በፈረስ፣ በምዕራብ፣ በኩል፣ ምድርን ይሸፍናት ዘንድ፤

ወአጋርያን ኅሩያን፤

በአርበኞች በተመረጡት ሰዎች ምድርን ይሸፍኗት ዘንድ፤

፳፡ ወብዙኃን እለ ኀብሩ ምስሌሆሙ ከመ አንበጣ ወፅኡ ምስሌሆሙ፤

ከነዚያ ጋራ የተባበሩ ሰዎች እንደ አንበጣ በዝተው ወጡ፤

ወከሙኆፃ ባሕር፤

እንደ ባሕር አሸዋ ብዙ ናቸው፤

ወአልቦሙ ኍልቈ እምነ ብዝኆሙ፤

ከብዛታቸው የተነሣ ቁጥር ሥፍር የላቸውም፤

፳፩፡ ወወፅኡ እምነ ነነዌ ምሕዋረ ሠሉስ ዕለት ውስተ ገጸ ገዳም ዘቤቁጤሌት፤

ከነነዌ ወጥተው በቤቁጤሌት ወዳለ ምድረ በዳ የሦስት ቀን ጐዳና ሄዱ፤

ወሐረ እምነ ቤቁጤሌት ዘገቦ ደብር ዘመንገለ ጸጋም ዘመልዕልተ ኬልቅያ፤

በተራራ አጠገብ ከቤቁጤሌት ከኬልቅያ በላይ ወዳለ ግራ ግራውን ሄደ፤

፳፪፡ ወነሥአ ኵሎ ኃይሎ አጋርያነ፤

ሠራዊቱን ሁሉ፣ አርበኞችን ሁሉ ይዞ፤

ወሰብአ አፍራስ፤

ፈረሰኞችን፤

ወሠረገላቲሁ፤

ሠረገላውን ይዞ፤

ወሖረ እምህየ መንገለ አድዋሊሆሙ፣

ከዚያ ተነሥቶ ወደ አውራ ጃቻቸው ሄደ፤

፳፫፤ ወቀተሎሙ ለፌድ ወለሉድ፣

ፌድን፣ ሉድን አጠፋቸው፤

ወዔወዎሙ ለኵሎሙ ደቂቀ ሬስስ፣

የሬስስን ልጆች ሁሉንም ማረካ ቸው፤

ወለደቂቀ እስማኤል እለ ውስተ ገዳም ዘመንገለ ገጸ አዜብ ዘኤሌዎን፤

የእስማኤልን ልጆች በኤሌዎን ግራ ባለ በምድረ በዳ አጠ ፋቸው፤

፳፬፤ ወአደወ ኤፍራጥስ፣

ኤፍራጥስን ተሻገረ፤

ወኃለፈ እመስጴጦምያ፣

ከመስጴጦምያ ተንሥቶ ሄደ፤

ወነሠተ ኵሎ አህጉሪሆሙ ዓበይተ ዘመልዕልተ አህጉረ አርባዕኔ፣

ከአርባ አኔ በላይ ያሉ ደጋጉን ሀገራቸውን አጠፋ፤ አንድም አርብዓ ይላል፣ ያልታወቁ አራት ሀገሮችን አጠፋ፤ አንድም ጢሮስ፣ ሲዶና፣ ሞዓብ፣ አሞን ናቸው፤

እስከ በጽሐ ኀበ ብሔር፣

ወደሀገሩ እስኪደርስ ድርስ

፳፭፤ ወረከበ ደወለ ቂልቅያ

የቂልቅያን አውራጃ ያዘ፤

ወቀተለ ኵሉ ፀሮ፣

ጠላቱን ሁሉ ገደለ

ወሖረ እስከ ደወለ ያፌት ዘመንገለ አዜብ ዘገጸ አረብ፣

በምዕራብ አጠገብ ባለች በአዜብ በኵል እስከ ያፌት ዕፃ ድረስ ሄደ፤

፳፮፤ ወአገቶሙ ለኵሎሙ ደቂቀ ምድያም፣

የምድያምን ልጆች ሁሉ ከበባቸው፤

ወማኅረከ እንስሳሆሙ፣

ከብታቸውን ሁሉ ማረከ፤

ወአውዐየ አብያቲሆሙ፣

ቤታቸውን አቃጠለ፤

፳፯፤ ወወረደ ውስተ ገዳም ዘደማስቆ በጊዜ ማዕረረ ሥርናይ፣

በስንዴው መከር ጊዜ ወደ ደማስቆ ምድረ በዳ ወረደ፤

ወአውዐየ ኵሎ ገራውሂሆሙ፣

አዝመራቸውን ሁሉ አቃጠለ፤

ወአባግዒሆሙሰ ወመራዕይሆሙ አዘዘ የሐብልዩ፣

በጎቻቸውንና መንጋቸውን ሁሉ ይበዝብዙ ዘንድ አዘዘ፤

ወነሠተ አህጉሪሆሙ፣

አገራቸውን አጠፋ፤

ወደቂቆሙ፡ኒ ነሥአ፣

ልጆቻቸውን ማርኮ ወሰደ፤

ወቀተለ ኵሎ ወራዙቶሙ በአፈ ሐጺን፣

ጕልማሶችን በጦር አጠፋቸው፤

ወወድቀት ፍርሃተ ዚአሁ፣

የሱ መፈራት በሁሉ ደረሰች፤

፳፰፤ ወድንጋፄ ላዕለ እለ ይነብሩ ውስተ ጸራልያ፣

በጸራልያ በሚኖሩ ሰዎች ድንጋፄ መጣባቸው፤

ወእለ ውስተ ሲዶና ወጢሮስ፣

በጢሮስ በሲዶና የሚኖሩ፤

ወኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ሲይር ወአቂና፣

በሴይር በአቂና የሚኖሩ፤

ወኲሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ደማናሆን፣

በደማናሆን የሚኖሩ ሁሉ፤

ወእለ ውስተ አዛጦን ወአስቀሎና፣

በአዛጦን በአስቀሎና የሚኖሩ፤

ፈርሁ ጥቀ እምኔሁ፣

ከሱ የተነሳ እጅግ ፈሩ።

ምዕራፍ ፫

፩፤ ወፈነዉ መልእክተ በቃለ ሰላም፣

በፍቅር አነጋገር መልእክተኞ ችን ሰደዱ፤

፪፤ እንዘ ይብሉ ናሁአ ንሕነ አግብርቲሁ ለናቡከደነፆር ንጉሥ ዓቢይ፣

እነሆ እኛ የገናና ንጉሥ የናቡከ ደነፆር ባሮች ነን ብለው፤

ሀለውነ ቅድሜከ፣

በፊትህ አለን፤

ወረስየነ በከመ ፈቀድከ በቅድመ ገጽከ፣

በፊትህ እንደወደድህ አድር ገን፤

፫፤ ወናሁ አህጉሪነ ወኵሉ በሐውርቲነ፤

አገራችን መንደራችን ሁሉ፤

ወኵሉ ገራውሂነ፤

እርሻችን ሁሉ፤

ወመራዕይነ፤

ከብታችን፤

ወኵሉ አዕፃዳተ ወፍርነ፣

የመሰምሪያችን ቦታ ሁሉ፤

ወአባግዒነ፣

በጎቻችን፤

ለከ ቅድመ ገጽከ፣

በፊትህ ናቸው፤

ወግበር ዘፈቀድከ፣

የወደድከውን አድርግ፤

፬፤ ወናሁ አህጉሪነ ዓበይት፣

ደጋግም የሆኑ አገሮቻችን፤

ወእለ ይነብሩ ውስቴቶን፣

በዚያ የሚኖሩ፤

አግብርቲከ እሙንቱ፣

ባሮችህ ናቸው፤

ወነዓ ረሲ ዘከመ ፈቃድከ፣

መጥተህ እንደወደድህ አድርግ፤

፭፤ ወበጽሑ እሙንቱ ዕደው ኀበ ሆሎፎርኒስ፣

እኒህ ሰዎች ከሆሎፎርኒስ ዘንድ ደረሱ፤

ወዜነውዎ ዘንተ ነገረ፣

ይህን ነገር ነገሩት፤

፮፤ ወወረደ ውስተ በሐውርቲሆሙ ውእቱ ወኃይሉ፣

እሱ ሠራዊቱ ወደሀገራቸው ወረደ፤

ወአዕቀበ አህጉሪሆሙ ዓበይተ፤

ደጋግ የሚሆኑ አገራቸውን አስጠበቀ፤

ወነሥአ እምኔሆሙ ዕደወ ኅሩያነ እለ ያስተታልዎሙ፣

ከነዚያ የሚረዱት የተመረጡ ሰዎችን ያዘ፤ አንድም ጉዳና የሚያሳዩትን ሰዎችን ያዘ፤

፯፤ ወተቀበልዎ እሙንቱኒ ወኵሉ በሐውርቲሆሙ፣

እነዚያም ሀገሩ ሁሉ ተቀበሉት፤

በአክሊላት፣

አክሊል ደፍተው፤

ወበማኅሌት፣

ዘፈን እየዘፈኑ፤

ወበመዝሙር፣

በገና እየደረደሩ፤

ወበከበሮ፣

ከበሮውን እየመቱ ተቀበሉት፤

፰፤ ወየደ ውስተ ደወሎሙ፣

ሀገራቸውን ተመራ፤

ወሠበረ ምስላቲሆሙ፣

ጣዖታቸውን ሰበረ፤

ወእዙዝ ውእቱ ከመ ያጥፍእ ኵሎ አማልክተ ሰብእ፣

ከዚህ አስቀድሞ በሰው አምሳል የተሠራውን ጣኦት ያጠፋ ዘንድ ታዝዞ ነበረ፤

ወያምልክዎ ለናቡከደነፆር ሎቱ ለባሕቲቱ፤

ናቡከደነፆርን ብቻ ያመልኩት ዘንድ፤

ወኵሉ አሕዛብ፣

አሕዛብ ሁሉ፤

ወኵሉ በሐውርት፣

ሀገሩ ሁሉ፤

ከመ ይበልዎ እግዚአብሔር፣

እግዚአብሔር ይሉት ዘንድ፤

፱፤ ወመጽአ ውስተ ኵሉ ገጸ ኤስድሬሎም ዘገባይያ፣

የገባይያ አውራጃ ወደሚሆን ወደኤስድሬሎም መጣ፤

ዘቅድመ ጸርያኖስ ዓቢይ ዘይሁዳ፣

የይሁዳ ዕፃ በሚሆን በጸርያኖስ አንጻር ያለ፤

፲፤ ወሐረ ማዕከለ ገዳመ ጤቦን፣

በጤቦን ምድረ በዳ መካከል ሄደ፤

ወአሕጉረ ሴቅቶን፤

በሴቅቶን አውራጃ መካከል ሄደ፤

ወነበረ ህየ አሐደ ወርኃ ያስተጋብእ ስንቀ ለአሕዛቢሁ፣

ለሠራዊቱ ስንቅ ያዘጋጅ ዘንድ አንድ ወር ከዚያ ተቀመጠ።

ምዕራፍ ፬

ጉባዔ

፩፤ ወሰምዑ ደቂቀ እሥራኤል ወእለ ይነብሩ ውስተ ይሁዳ፣

የእሥራኤል ልጆች በይሁዳ የሚኖሩ ሁሉ፤

ኵሎ ዘገብረ ሆሎፎርኒስ ሳዕለ አሕዛብ መልአከ ኃይሉ ለናቡከደነፆር ንጉሠ ፋርስ፣

የፋርስ ንጉሥ የናቡከደነፆር ቢትወደድ ሆሎፎርኒስ በአሕዛብ ላይ ያደረገውን ሁሉ ሰሙ፤

ዘከመ አማሰነ ኵሎ ደወሎሙ፣

አውራጃቸውን ሁሉ እንዳጣፉ ሰሙ፤

ወዘከመ አጥፍአሙ፣

እንዳጠፉቸው ሰምተው፤

፪፤ ወፈርሁ ጥቀ ፈድፋደ እምቅድመ ገጹ፣

ከፊቱ የተነሣ እጅግ ፈሩ፣

ወበእንተ ኢየሩሳሌም፣

ስለ ኢየሩሳሌም፤

ወበእንተ ቤተ እግዚአብሔር አምላኮሙ፤

የፈጣሪያቸው የእግዚአብሔር ማደሪያ ስለ ምትሆን ስለ ቤተ መቅደስ ፈሩ፤

፫፤ እስመ ግብተ ሀለዉ እምኀበ ዐርጉ እምድኅረ ተዔወዉ ኵሉ ኅሩያን ሕዝብ ዘእምነገደ ይሁዳ፤

ከነገደ ይሁዳ የተወለዱ የተመረጡ ወገኖች ከተማረኩ በኋላ ከተራራው ላይ ድንገት ወጥተው ቁጭ ቁጭ ብለው ነበረና ፈሩ፤ አንድም ሆሎፎርኒስ ድንገት መጥቶባቸው ፈሩ፤

ወበእንተ ንዋየ ቅድሳት፤

ስለ ንዋየ ቅድሳቱ፤

ወምሥዋዕ፣

ስለ ምሥዋዑ፤

ወበእንተ ቤተ መቅደስ።

ስለ ቤተ መቅደስ ፈሩ፤

እስመ እምድኅረ ተገመነ ቀደስዎ።

ከተዳደፈ በኋላ አንጽተው አክብረውታልና ፈሩ፤

፬፤ ወለአከ ውስተ ኵሉ ደወለ ሰርያ፤

ወደሰርያ አውራጃ ሁሉ ላከ፤

ወቆናስ ወቤቶሮ ወቤልሞን ወኢያሪኮ ወአስከባን ወአሥራ ወአውሎናሴሌም።

ይህ ሁሉ የሀገር ስም ነው ወደነዚህ ሁሉ ላከ።

፭፤ ወበጽሐ ውስተ ኵሉ አርእስተ አድባሪሆሙ ልዑላን።

ከፍ ወዳለ ወዳዓምባቸው አጠገብ ደረሰ፤

ውነደረ ላዕለ አህጉር እለ ውስቴቶሙ።

እነዚያ ባሉበት ሀገር ሁሉ ሠፈረ፤

ወነሥኡ ሎሙ ስንቀ ለፀብእ።

ለሰልፍ የሚሆናቸውን ስንቅ ያዙ፤

እስመ ግብተ ኮኖሙ ማዕረሮሙ።

መከራቸው ድንገት ደርሶላቸዋልና፤ እንድም እስመ ግብተ በጽሐሙ አመ ማዕረሮሙ ይላል፤ በመከራቸው ጊዜ ሆሎፎርኒስ ድንገት ደርሶባቸዋልና፤

፮፤ ወጸሐፈ ኢዮአቄም ካህን ዓቢይ ዘሀለወ በኪያሆን መዋዕል ውስተ ኢየሩሳሌም።

በውእቶን መዋዕል ሲል ነው፤ በዚያ ወራት በኢየሩሳሌም የነበረ ደጉ ካህን ኢዮአቄም፤

ለእለ ይነብሩ ውስተ ቤጤልዋ፤

በቤጤልዋ ለሚኖሩ ጻፈ፤

ወቤጠሜስታም እንተ ቅድመ ኢያሪኮ።

በኢያሪኮ አንፃር ባለች በቤጠሜስታም ላሉ ጻፈ፤

ውስተ ገጸ ገዳም ዘገቦ ዶታይም።

በዶታይም አጠገብ ወዳለ ወደምድረ በዳው ጻፈ፤

፯፤ እንዘ ይብል አጽንዑ ፍትሐታተ አድባር።

ከተራራ ላይ ያለ ምሽጉን አጥኑ፤ አንድም ፍሰሐታተ አድባርም ይላል፤ አንድም ስፍሐታተ አድባርም ይላል፤

ኮረብታውን አጥኑ፤

እስመ እንተ ህየ ቦቱ ሙባእ ላዕለ ይሁዳ።

በይሁዳ በኩል መግቢያ አለውና፤

ከመ ትክልእዎሙ ኃሊፈ።

ወደይሁዳ እንዳይሄዱ ትከለክሏቸው ዘንድ፤

እስመ ጸባብ ሙባዒሁ ወፍናዊሁ ዳዕሙ ምንባሬ ክልኤቱ ዕደው ኮለንታሁ።

የሁለት ሰው መንገድ ብቻ የሚሆን በሩ ጐዳናው ጠባብ ነውና አጽኑ፤ አንድም ጠባብ የሚሆን በሩ፤ መንገዱ የሁለት ሰው መንገድ ነውና፤ ያንዱን ትታችሁ ያንዱን ናዱት፤

፰፤ ወገብሩ ደቂቀ እሥራኤል በከመ አዘዞሙ ኢዮአቄም ካህን ዓቢይ።

የእሥራኤል ልጆች ደጉ ካህን ኢዮአቄም እንዳዘዛቸው አደ ረጉ፤

ወኵሉ ሊቃውንተ እሥራኤል እለ ይነብሩ ኢየሩሳሌም።

በኢዮሩሳሌም የሚኖሩ የእስራኤል አለቆች ሁሉ እንዳላቸው አደረጉ፤

፱፤ ወጸርሑ ኵሎሙ ደቂቀ እስራ ኤል ኀበ እግዚአብሔር በዓቢይ ቃል።

የእስራኤል ልጆች ቃላቸውን አሰምተው ወደ እግዚአብሔር ጮሁ፤

ወአሕመሙ ነፍሶሙ በዓቢይ ሕማም።

በጽኑ ኃዘን ልቡናቸውን አሳዘኑ፤

፲፤ ወእሙንቱኒ ወአንስቲያሆሙኒ።

ወንዶችም ሴቶችም፤

ወደቂቆሙኒ ወእንስሳሆሙኒ፤

ልጆቻቸውም ከብቶቻቸውም፤

ወኵሉ ፈላሲ።

መጻተኛ፤

ወአሳብ።

ምንደኛ፤

ወዘበሤጥ።

በወርቅ የተገዛ ባሪያ፤

ለሀዉ።

እነዚህ ሁሉ አዘኑ፤

ወለብሱ ሠቀ።

ምንጣፍ ለበሱ፤

፲፩፤ ወኵሉ ሰብአ እስራኤል።

የእሥራኤል ሰዎች፤

ወአንስቲያሆሙ።

ሚስቶቻቸው፤

ወደቂቆሙ እለ ይነብሩ ኢየሩ ሳሌም።

በኢየሩሳሌም የሚኖሩ ልጆቻ ቸው ሁሉ፤

ወድቁ ውስተ ቤተ መቅደስ።

ከቤተ መቅደስ ገብተው ተንከ ባለሉ፤

ወደዩ ሐመደ ዲበ ርእሶሙ፤

በራሳቸው ላይ አመድ ነሰነሱ፤

ወሰፍሑ ሠቃቲሆሙ ቅድመ እግዚአብሔር፤

በእግዚአብሔር ፊት ምንጣፍ መልበሳቸውን አሳዩ፤

ወአልበሱ ምሥዋዓ ሠቀ፤

ምሥዋዑን ምንጣፍ አለበሱት፤ ዛሬ እኛ በዕለተ ዓርብ ጥቁር ልብስ እንድናለብስ፤

፲፪፤ ወጸርሑ ኀበ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ኅቡረ በሕቁ፤

ወደ እስራኤል ፈጣሪ አንድ ሁነው ፈጽመው ጮሁ፤

ከመ ኢይትመሠጡ ደቂቆሙ፤

ልጆቻቸው እንዳይማረኩ፤

ወከመ ኢይዄወዋ አንስቲያሆሙ፤

ሚስቶቻቸው እንዳይማረኩ፤

ወከመ ኢያጥፍኡ አህጉረ ርስቶሙ፤

የርስታቸውን አውራጃ እንዳ ያጠፉ፤

ወኢያገምኑ መቅደሰሙ፤

ቤተ መቅደስን እንዳያረክሱ፤

ወኢይሬስይዎ ተውኔተ ለአሕዛብ፤

ለአሕዛብ መዘባበቻ እንዳያ ደርጉት፤

፲፫፤ ወርእየ እግዚአብሔር ሕማሞሙ፤

እግዚአብሔር መከራቸውን አየ፤

ወሰምዐ ቃሎሙ፤

ልመናቸውን ሰማ፤

ወጾሙ ሕዝብ ብዙኃ መዋዕለ በኵሉ ይሁዳ ወበኢየሩሳሌም፤

በይሁዳ በኢየሩሳሌም የሚኖሩ ሕዝቡ ብዙ ዘመን ጾሙ፤

በቅድመ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ዘኵሎ ይመልክ፤

ሁሉን በሚገዛ በእግዚአብሔር ማደሪያ በቤተ መቅደስ ጾሙ፤

፲፬፤ ወኢዮአቄምሰ ካህን ዓቢይ ወኵሎሙ እለ ይቀውሙ ካህናት ቅድመ እግዚአብሔር፤

ደጉ ካህን ኢዮአቄም ግን በእግ ዚአብሔር ፊት የሚቆሙ ካህናቱም ሁሉ፤

ወእለ ይገብሩ ግብረ እግዚአ ብሔር፤

የእግዚአብሔርን ሥራ የሚሠሩ የሚያርዱ የሚያወራርዱ፤

ቀነቱ ሠቃተ ውስተ ሐቌሆሙ፤

በወገባቸው ሠቅ ምንጣፍ ታጠቁ፤

ወአብኡ መሥዋዕተ ዘዘልፍ፤

ሁልጊዜ የሚሠዉትን መሥዋ ዕት አቀረቡ፤

ወዘብፅአት፤

የሥለቱን መሥዋዕት፤

ወዘበፈቃዶሙ ዘያበውዑ ሕዝብ፤

ሕዝቡ በፈቃዳቸው የሚያቀ ርቡትን መሥዋዕት አቀረቡ፤

፲፭፤ ወወደዩ ሐመደ ውስተ አርእስቲሆሙ፣

በራሳቸው ላይ አመድ ነሰነሱ፤

ወጸርሑ ኀበ እግዚአብሔር በኵሉ ኃይሎሙ፣

በፍጹም ዕውቀታቸው ጮኸው ወደእግዚአብሔር ለመኑ፤

ወይቤሉ ነጽር ላዕለ ቤተ እስራኤል በሠናይ፣

የእሥራኤልን ወገኖች በዓይነ ምሕረት ተመልከታቸው።

ምዕራፍ ፭

፩፤ ወዜነውዎ ለሆሎፎርኒስ መልአከ ኃይሉ ለአሶር፣

ለናቡከደነፆር ቢትወደድ ለሆሎፎርኒስ ነገሩት፤

ወይቤልዎ ተደለዉ ደቂቀ እስራኤል ለፀብእ፣

የእሥራኤል ልጆች ለሰልፍ ተዘጋጁ ብለው ነገሩት፤

ወዐፀዉ ፍኖታተ፣

ምሽጉን ዘጉ፤

ወሐፀሩ አርእስተ አድባር ነዋኀት፣

የረጅሙን ተራራ ራስ በጦር አጠሩት፤

ወገብሩ ፍናዋተ መብዕስ፣

ጎዳናውን ጉዳጉድ አደረጉት፤

፪፤ ወተምዐ መዓተ ጥቀ፣

ፈጽሞ ተቈጣ፤

ወጸውዖሙ ለመላእክተ ሞዓብ፣

የሞዓብን አለቆች፤

ወለመሳፍንተ አሞን፣

የአሞንን መሳፍንት፤

ወለመላእክተ ጰራልያ፣

የጰራልያን አለቆች ጠርቶ፤

፫፤ ወይቤሎሙ ንግሩኒ ደቂቀ ከነዓን፣

እናንተ የከነዓን ልጆች ንገሩኝ አላቸው፤

ምንት እሉ ሕዝብ እለ ይነብሩ ውስተ አድባር፣

ከተራራው ላይ ቁጭ ቁጭ ብለው የማያቸው እሊህ ምንድን ናቸው፤

ወምንት እልክቱ እለ ይነብሩ፣

ከዚያ ላይ ተቀምጠው የማያቸው እነዚያስ ምንድናቸው፤

ወበዝን ኃይሎሙ፣

ሠራዊታቸው የበዛ፤

ወምንት አጽንእሙ፣

ያጸናቸው ምንድር ነው፤

ወመኑ ንጉሥ ዘቆመ እምኔሆሙ፤

ከሳቸው ወገንስ የነገሠላቸው ማነው?

አው መስፍን፣

መስፍን የሾመላቸው፤

አው መልእክሙ፣

አለቃቸውስ ማነው?

፬፤ ወእፎ ኢይመጽኡ ከመ ይትቀበሉኒ፣

ይቀበሉኝ ዘንድ እንደምን አይመጡም?

እምነ ኵሉ እለ ይነብሩ መንገለ ዓረብ፣

በምዕራብ በኩል ከሚኖሩ ሰዎች ተለይተው ለምን አልመጡም፤

፭፤ ወይቤሎ አኪዮር መስፍኖሙ ለኵሉ ደቂቀ አሞን፣

የአሞን ልጆች ሁሉ አለቃ የሚሆን አኪዮር እንዲህ አለው፤

ስማዕ እግዚእየ ቃለ እምነ አፉሁ ለገብርከ፣

ጌታዬ ከኔ ከባሪያህ የሚወጣ ቃልን ስማ፤

ወእነግረከ ጽድቀ በበይነ ዝንቱ ሕዝብ እለ ይነብሩ ውስተ አድባር፣

በተራራ ላይ ተቀምጠው ስለሚኖሩ ወገኖች የነዚህን ነገር እውነት ነገር እነግርሃለሁ፤

ወቅሩበከ ሀለዉ፣

ባጠገብህ ያሉ፤

እስመ ሐሰት ኢይወፅዕ እምአፉሁ ለገብርከ፣

ከኔ ከባሪያህ እንደበት ሐሰት አይወጣምና፤

፮፤ እሉ ሕዝብ እምነ ከላውዴዎን ወጽኡ፣

እኒህ ወገኖች ጥንቱን ከከላውዴዎን ወጡ፤

፯፤ ወነበሩ ቀዲሙ ውስተ መስጴጦምያ፣

ከከነዓን አስቀድሞ በሶርያ ተቀመጡ፤

እስመ ኢይፈቅዱ ይትልዉ አማልክተ አበዊሆሙ እለ ኮኑ በምድረ ከላውዴዎን፣

በከላውዴዎን የነበሩ ያባቶቻቸውን ጣዖት ይከተሉ ዘንድ አይወዱምና፤

፰፤ ወኃደጉ ፍኖተ አዝማዲሆሙ፣

የዘመዶቻቸውን ሥራ ተዉ፤

ወሰገዱ ለአምላከ ሰማይ፣

ሰማይን ለፈጠረ አምላክ ሰገዱ፤

ለእግዚአብሔር ዘአእመሩ፣

ለሚያውቁት ለእግዚአብሔር ሰገዱ፤

ወዘአውዕእሙ እምቅኔ አማልክቲሆሙ፣

ለጣኦት ከመገዛት ላወጣቸው ለእግዚአብሔር ሰገዱ፤

ወጐዩ ውስተ መስጴጦምያ፤

ወደሶርያ ሸሹ፤

ወነበሩ ህየ ብዙኀ መዋዕለ፤

ብዙ ዘመን ከዚያ ተቀመጡ፤

፬፤ ወይበልዎሙ አምላኮሙ ይባኡ እምገብ ፈለሱ፤

ተሰደው ከሄዱበት ሀገር ወጥተው፤

ወይሑሩ ምድረ ከናን፤

ወደከነዓን ይሄዱ ዘንድ አሰባቸው፤

ወሖሩ ምድረ ከናን፤

ወደከነዓን ሄዱ፤

ወነበሩ ህየ ብዙኀ መዋዕለ፤

ብዙ ዘመን ከዚያ ተቀመጡ፤

ወአብዝኁ ወርቀ ወብሩረ፤

ብሩን ወርቁን አበዙ፤

ወእንስሳ ብዙኀ ጥቀ፤

ብዙ ከብት ሰበሰቡ፤

፲፤ ወወረዱ ውስተ ምድረ ግብፅ፤

ወደ ግብፅ ወረዱ፤

እስመ ከደነ ገጸ ምድረ ከናን ረኃብ፤

በከነዓን አውራጃ ሁሉ ረሀብ ሁኗልና፤

ወነበሩ ህየ እስከ አመ ተሰዐሩ፤

ከግብፅ ወጥተው በሙሴ እጅ መናውን እስኪመገቡ ድረስ፤ አንድም በዮሴፍ እጅ እስኪ መገቡ ድረስ፤

ወበዝኁ በህየ ወመልኡ፤

በዚያ በዙ ሀገሩን ሁሉ መሉ፤

ወአልቦሙ ኍልቍ ለዘመዶሙ፤

ለወገናቸው ስፍር ቁጥር አልነበረውም፤

፲፩፤ ወተንሥአ ካልእሆሙ ንጉሠ ግብፅ፤

የግብፅ ንጉሥ ፈርዖን በጠላትነት ተነሣቸው፤

ወተፀብኦሙ፤

ተተንኰለባቸው፤

ወአሕመሞሙ፤

መከራ አጸናባቸው፤

ወቀነዮሙ በገንፋል፤

ጡብ በማሠራት ገዛቸው፤

ወረሰዮሙ አግብርተ፤

ባሮች አደረጋቸው፤

፲፪፤ ወጸርኁ ኀበ አምላኮሙ፤

ከፈጣሪያቸው ዘንድ ጮሁ፤

ወተተለ ኩሉ ምድረ ግብፅ በመቅሠፍት ዘአልቦ ፈውስ፤

ድኅነት በማይገኝበት በመቅሠፍት ግብፅን ሁሉ አጠፉ፤

ወአውፅኦሙ እምግብፅ እምቅድመ ጸሙ፤

ከግብፅ በፈታቸው አወጣቸው፤

፲፫፡ ወአይበሳ እግዚአብሔር ለባሕረ ኤርትራ እምቅድሜሆሙ፣

እግዚአብሔር የኤርትራን ባሕር ከሁለት ከሦስት ከፈላት፤

፲፬፡ ወወሰዶሙ ውስተ ሲና ወቃዴስ በርኔ፣

ወደደብረ ሲና ወደቃዴስ በርኔ ወሰዳቸው፤

ወአውፅአሙ ለኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ገዳም፣

በምድረ በዳ የሚኖሩትን ሁሉ አወጣቸው፤

፲፭፡ ወነበሩ ውስተ ምድረ አሞሬዎን፣

በአሞሬዎን ሀገር ተቀመጡ፤

ወአጥፍአሙ ለኵሉ ሐሴቦን በኃይሉ፣

በኃይሉ በሐሴቦን የሚኖሩትን አጠፋቸው፤

ወአደዉ ዮርዳኖስ ወተዋረሱ ኵሎ ደወሎሙ፣

ዮርዳኖስን ተሻግረው ሀገሩን ሁሉ ወረሱ፤

፲፮፡ ወአውፅአሙ እምቅድመ ገጾሙ ለከናኔዎን ወፌርዜዎን ወኢያቡሴዎን ወኬጤዎን ወሴኬም፣

ከናኔዎንን፣ ፌርዜዎንን፣ ኢያቡሴዎንን፣ ኬጤዎንን፣ ሴኬምን ከእስራኤል ፊት አወጣቸው፤

ወኵሉ ጌርጌሴዎን፤

ጌርጌሴዎንን ሁሉ፤ አወጣቸው፤

ወነበሩ ህየ ብዙኃ መዋዕለ፣

ብዙ ዘመን ከዚያ ተቀመጡ፤

፲፯፡ ወአምጣነ ኢአበሱ ቅድመ አምላኮሙ፣

ፈጣሪያቸውን ሳይበድሉ የኖሩ ትን ያህል፤

ወነበረት ምስሌሆሙ ኵላ ሠናይት፣

ተድላ ደስታ ከነዚያ ጋራ ትኖር ነበረች፤

እስመ እግዚአብሔር ጸላኤ ዓመፃ ሀሎ ምስሌሆሙ፣

ኃጢአትን የሚጠላ እግዚአብ ሔር በረድኤት ከነዚያ ጋራ ነበረና፤

፲፰፡ ወአመ ባሕቱ ኃደጉ ፍኖተ እንተ አዘዞሙ፣

ያዘዛቸውን ሥራ በተዉ ጊዜ ግን፤

አጥፍአሙ ወሠረዎሙ በብዙኃ አዕባእት ወፈድፋደ ጥቀ፣

በሠራዊት ብዛት ፈጽሞ አጠ ፋቸው፤

ወተፄወዉ ውስተ ብሔረ ባዕድ፣

ወደባዕድ ሀገር ተማርከው ሄዱ፤

ወቤተ አምላኮሙ መዝበረ፣

የፈጣሪያቸው ማደሪያ ቤተ መቅደሱ ፈረሰ፤

ወምድረ ኮነ፣

ምድረ በዳ ሆነ፤

ወአህጉሪሆሙኒ ነሥእዎሙ ፀሮሙ፣

ሀገራቸውን ጠላቶቻቸው ወር ሰውት ነበረ፤

፲፱፤ ወይእዜሰ ተመይጡ ኀበ አም ላኮሙ፣

ዛሬ ግን በአምልኮት ወደፈጣ ሪያቸው ተመለሱ፤

ወተጋብኡ ህየ እምኀበ ተዘርዉ ወነበሩ ኢየሩሳሌም ኀበ ሀለወ መቅደሶሙ፣

ከተበተኑበት ሀገር ተሰብስበው መቅደሳቸው ካለበት በኢየሩ ሳሌም ተቀመጡ፤

ወውስተ አድባርኒ ነበሩ እስመ ሐቅል ውእቱ፣

ሀገራቸው ጠፍቶ ነበርና፤ ዛሬም ከዚህ ከተራራው ላይ ተቀምጠዋል፤

፳፤ ወይእዜኒ እግዚእ አመ አበሱ እሉ ሕዝብ፣

አሁን እነዚህ ወገኖች በድለው እንደሆነ፤

ወቦ ዘአበሱ ለአምላኮሙ፣

ፈጣሪያቸውን የበደሉት በደል አለ እንደሆነ፤

ንጠይቅ ምዕረ፣

አንድ ጊዜ እንጠይቅ፤

እስመ ዝንቱ እቅፍቶሙ፤

አጥፊያቸው ይህ ነውና፤

ወእምዝ ነዐርግ ወንትቃተሎሙ፣

ከዚህ በኋላ ዘምተን እንዋጋ ቸዋለን፤

፳፩፤ ወአመሰ አልቦሙ ለእሉ ሕዝብ አበሳ ኢትትአደዎሙ እግዚእየ፣

እኒህ ወገኖች የበደሉት የለ እንደሆነ ጌታዬ አትሂድባቸው፤

ዮጊ ያጸንዖሙ እግዚአብሔር፣

ወይ እግዚአብሔር ያጠናቸው ይሆናል፤

ወአምላኮሙ ይቀውም ሎሙ፣

ፈጣሪያቸው ጠበቃ ሁኖ ይቆምላቸዋል፤

ወንከውን ኃፍረተ ውስተ ኵሉ በሐውርት፤

በሀገሩ ሁሉ መዘባበቻ እንሆናለን፤

፳፪፤ ወእምዝ ሶበ አኅለቀ ነቢበ አኪዮር ዘንተ ነገረ፤

አኪዮር ይህን ነገር ከተናገረ በኋላ፤

ወአንጐርጐሩ ኵሉ ሕዝብ እለ ይቀውሙ ዓውደ ትዕይንት፤

በሠፈሩ ዙሪያ የቆሙ ሰዎች አንጐራጐሩ፤

ወይቤልዎ መሳፍንቲሁ ለሆሎፎ ርኒስ፣

ሹማምንቱ ሆሎፎርኒስን እንዲህ አሉት፤

መኳሉ እለ ይነብሩ ውስተ ኢሩሳሌም ወጉባብ ከመ ይትትልዎ፡

በጥግብ በኢሩሳሌም የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ሆሎፎርኒስን እንዲህ አሉት፤ አኪዮርን ይገድሉት፡ ዘንድ እንገድለው አሉ፡

፳፫፡ ወይቤሉ ዘአኮ ንፈርሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ሕዝብ እለ አልቦሙ ኃይል ወፅንዕ ከመ ይትቃተሉ ምስለ ጸባኢት ጽንዕት፡

ከርበኞች ጋራ ይዋጉ ዘንድ ኃይል ጽንዕ የሌላቸው የእስራኤል ልጆች የምንፈራ ኾነው አይደለም?

፳፬፡ ወንዐርግ ባሕቱ፡

ነገር ግን እንዝመት፡

ወይኩኑ ለሲሳየ ኵሉ ሐራከ እግዚእየ ሆሎፎርኒስ፡

ጌታችን ሆሎፎርኒስ የጭፍርችህ ምግብ ይሆኑ ዘንድ እንዝመት።

ምዕራፍ ፮

፩፡ ወእምዝ ሶበ አርመሙ እልክቱ ዕደው እለ ዓውደ እንገልጋ፡

ከዚህ በኋላ ባደባባይ የተሰበሰቡ ሰዎች ሁሉ ዝም ባሉ ጊዜ፡

ይቤሎ ሆሎፎርኒስ መልአከ ኃይሉ ለአሶር ለአኪዮር በቅድመ ኵሉ ሕዝበ ኢሎፍሊ፡

የናቡከደነፆር ቢትወደድ ሆሎፎርኒስ በኢሎፍላውያን ወገኖች ሁሉ ፊት አኪዮርን እንዲህ አለው፡

ወኅበ ኵሉ ደቂቀ ሞአብ፡

በሞዓብ ልጆች ሁሉ ዘንድ፡

፪፡ ዝኒሁ ለኢፍሬም ከመ ትትነበይ ለነ ዮም፡

ዛሬ ለኛ ትነግረን ዘንድ ለኢፍሬም ወታደሩ አንተ ነህ? እንድም ጠንቋይ አንተ ነህ? እንድም ወሬ የምታወ ራለት አንተ ነህ?

ወትበለነ ኢትቀበሎሙ ለደቂቀ እስራኤል፡

የእስራኤልን ልጆች አትውጋቸው የምትለን አንተ ነህ?

እስመ እግዚአብሔር ያድኅኖሙ፡

እግዚአብሔር ያድናቸዋል፡

መኑ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእንበለ ናቡከደነፆር፡

ከናቡከደነፆር በቀር እግዚአብሔር ማነው?

፫፡ ውእቱ ይፌኑ መልእክተ ወያጠፍኦሙ፡

እሱ መልእክተኛውን ልኮ ያጠፋቸዋል፡

ወይዘርዖሙ እምገጸ ምድር፤

ከዚህ ዓለም ያጠፉቸዋል፤

ወኢያድኅኖሙ እምኔሆሙ፤

ፈጣሪያቸው አያድናቸውም፤

ወንሕነሰ አግብርቲሁ ለናቡከደነፆር ንሕርዖሙ፤ ከመ አሐዱ ብእሲ፤

የናቡከደነፆር ባሮች እኛ አንድ ሰው ሲያጠፋት እንዲያስቸግር ሳያስቸግሩን እናጠፋቸዋለን፤

ወኢይትቃወምዎ ለኃይለ አፍራሲን፤

የፈረሶቻችንን ኃይል አይቻሉትም፤

፬፤ እስመ ቦቱ ንሕይዮሙ፤

ከዚህ እናጠፋቸዋለንና፤

ወእድባሬሆሙኒ ይሰበሩ በእዴሆሙ፤

ተራራቻቸው ሁሉ በእጃቸው ይታሰባሉ፤

ወይሰጥሞ አፍላጊሆሙ፤

ፈሳቸው ይሰጥማል፤

ወይደቅቁ ኢይትቀወሙ በሰኮና እግሮሙ፤

ልጆቻቸውም በዚያ አገር አይቆሙም፤ ግልት መንተው አይኖሩም፤ አንድም ልጆቻቸው በእግራቸው አይተከሙም፤

በትድሞ ገጸ እሳ ጠፈእ ይጠፍእ እምነ ምድር፤

በፈታችን ከዚህ ዓለም ፈጽመው ይጠፋሉ እንጂ፤

ይቤ ንጉሠ ናቡከደነፆር እግዚእ ለኵሉ ምድር፤

የዓለም ሁሉ ጌታ ናቡከደነፆር እንዲህ አለ፤

እስመ ይቤ ከመ ኢይኩን ቃሉ፤

ነገሩ ከንቱ እንዳይሆን እንዲህ ብሏልና፤

፭፤ ወአንተሰ አኪዮር ገባኢሁ ለአሞን ዘነበብከ ዘንተ ቃለ፤

የአሞን ወታደሩ፤ አንድም ጠንቋዩ የምትሆን ይህን ነገር የተናገርህ አኪዮር፤

የም ኢትሬኢ ገጽየ፤

ዛሬ ፊቴን አታየውም፤

እምዮም እምይእቲ ዕለት በኃጢ አትከ፤

ከዚች ቀን ከዛሬ ጀምሮ በኃጢ አትህ ፊቴን አታየውም፤

እስከ እመ እትቤቀሎሙ ለእለ ወጽኡ እምድረ ግብጽ፤

ከግብፅ የወጡ እስራኤልን ተበቅዬ እስከ አጠፋቸው ድረስ፤

፮፤ ወውእተ አሚረ ይበውእ ኃጺን ለሐራየ ወለሕዝብየ ውስተ ገቦከ፤

ያን ጊዜ የወገኖቼ፤ የጭፍሮቼ ጦራቸው ወደጎንህ ይገባል፤

ወትወድቅ ምስለ አብድንቲሆሙ፤

ከሬሳቸው ጋራ ትወድቃለህ፤

፯፤ ወሶበ ገባእኩ ይወስዱከ አግብ ርትየ ውስተ አድባሪሆሙ፣

በተመለስሁ ጊዜ ባሮቼ ወደአምባቸው ይወስዱሃል፤

ወያነብሩከ ውስተ አሐቲ እምአህ ጉሪሆሙ እለ ውስተ ዓቀብ፣

በተራራ አጠገብ ካሉ ተራራ ዎች በአንዲቱ ያኖሩሃል፤

፰፤ ወኢይቀትሉከ እስከ አመ እሜርዎሙ፣

እነዚያን እስካጠፋቸው ድረስ አይገድሉህም፤

፱፤ እስመ ትትአመን በልብከ ከመ ኢንክሎሙ፣

በልቡናህ እንዳንችላቸው ትታ መናለህና፤

ኢትወድቅ ገጽከ፤

ዛሬ አትሞትም፤

እስመ አንሰ ነበብኩ ወአልቦ ዘይወድቅ እምነ ቃልየ፣

እኔ ተናግሬያለሁና ከተናገር ሁት አንድ የሚቀር የለምና፤

፲፤ ወአዘዞሙ ሆሎፎርኒስ ለአግብ ርቲሁ እለ ይቀውሙ ቅድሜሁ ውስተ ደብተራሁ፣

ሆሎፎርኒስ በድንኳኑ ተቀምጦ ሳለ በፊቱ የሚቆሙ ባሮችን አዘዛቸው፤

ከመ ይንሥእዎ ለአኪዮር ወይሰድዎ ቤጤልዋ፣

አኪዮርን ይዘው ወደቤጤልዋ ይወስዱት ዘንድ፤

ወያወፍይዎ ለደቂቀ እስራኤል ኪያሁ፣

እሱን ለእስራኤል ልጆች ይሠጡት ዘንድ፤

፲፩፤ ወነሥእዎ፤ አግብርቲሁ ወወሰድዎ አፍአ እምትዕይንት ውስተ ገዳም፣

ባሮች እግሩን ፈትተው እጁን አሥረው ይዘው ከከተማው ውጭ ወደምድረ በዳ ወሰዱት፤

ወሖሩ እምነ ማዕከለ ገዳም ውስተ አድባር፣

ከምድረ በዳው መካከል ወደተራራው ሄዱ፤

ጉባዔ

ወእምዝ በጽሑ ኀበ አንቅዕት ዘመትሕተ ቤጤልዋ፣

ከዚህ በኋላ ከቤጤልዋ በታች ካለው ምንጭ ደረሱ፤

፲፪፤ ወሶበ ርእይዎሙ ሰብአ ይእቲ ሀገር ውስተ ርእሰ ደብር ነሥኡ ንዋየ ሐቅሎሙ፣

የዚያች ሀገር ሰዎች ከተራራ ላይ ሆነው ባዩአቸው ጊዜ ጋሻ ጦራቸውን አነሱ፤

ወሖሩ አፍአ እምነ ሀገር ውስተ ርእሰ ደብር፣

ከሀገሩ ውጭ ወደሚሆን ወደተራራው ራስ ሄዱ፤

ወኵሉ ሰብአ ሞጻፍ ዓቀቡ ፍሥሐታተ፤

ምድር ነጐድ የያዙ ሰዎች ምሽጉን ጠበቁ፤

ወአመርግሑ ዕብነ ላዕሌሆሙ።

በላያቸው ላይ መርጉን ደንጊያ እየፈነቀሉ ይሰዱ ጀመረ፤

፲፫፤ ወፈትሕዎ ማኅሜሁ ለአኪዮር ወአሠርዎ ጕንደ ደብር፤ ውኀደግዎ ህየ መትሕተ ደብር ግዱፈ፤

ከዚያ ከተራራው በታች፤ አኪ ዮርን እጁን ፈትተው እግሩን አሥረው ከተራራው ስር ጥለውት ሄዱ፤

ወአተዉ ኀበ እግዚአሙ።

ወደጌታቸው ተመለሱ፤

፲፬፤ ወወረዱ ደቂቀ እሥራኤል እምነ አህጉሪሆሙ።

የእሥራኤል ልጆች ከተራ ራው ላይ ወርደው፤

ወሖሩ ኀቤሁ፤

ወደሱ ሄዱ፤

ወፈትሕዎ ወወሰድዎ ብሔረ ቤጤ ልዋ።

ፈትተው ወደ ቤጤልዋ ወሰዱት፤

ወሤምዎ ውስተ መላእክተ አህጉሪሆሙ።

በሀገሮቻቸው አለቆች ላይ ሾሙት፤

፲፭፤ እለ ሀለዉ በኪያሆን መዋዕል፤

በውእቶን መዋል ሲል ነው፤ በዚያ ወራት በነበሩ፤

ዖዝያስ ወልደ ሚካ ዘእምነገደ ስምዖን ወክብሪስ ወልደ ጎቶንያል።

በጎቶንያል ልጅ በክብሪስና ከነገደ ስምዖን በተወለደ በዖዝያስ መካከል አስቀ መጡት፤

፲፮፤ ወጸውኦ ኵሎ ሊቃውንተ አህጉሪሆሙ።

የሀገሮቻቸውን አለቆች ጠሩ፤

ወሮጹ ኵሉ ወራዙቶሙ።

ጐልማሶች ሁሉ ፈጥነው ሄዱ፤

ወአንስቲያሆሙኒ ውስተ ምንግላጊሆሙ።

ሚስቶቻቸውም ወደ አደባባይ ሄዱ፤

ወአቀምዎ ለአኪዮር ማእከለ ኵሎሙ።

አኪዮርን በመካከላቸው አቆሙት፤

ወተስእሎ ዖዝያስ ኵሎ ዘከመ ኮነ።

ዖዝያስ የሆነውን ሁሉ ነገር ጠየቀው፤

፲፯፤ ወአውሥአሙ ወአይድአሙ ነገሮ ለሆሎፎርኒስ ኵሉ ዘከመ አንገለጉ።

እንደ ተሰበሰቡ የሆሎፎር ኒስን ነገር ሁሉ ነገራቸው፤

ወሆሉ ታሉሙ ዘሙ ይበሉ በግዕዝ መኳንንቲሆሙ ለደቂቀ አሞር፤

በጋያዳኑ ልጆች አለቆች መካከል የተናገሩትን ቃላቸውን ሁሉ ነገሩቸው፤

ወመጠነ አልዐለ አፉሁ ሆሎፎርኒስ ኅቡረ ቤተ እስራኤል፤

ሆሎፎርኒስ በእስራኤል ወገኖች ላይ ቃሉን ከፍ ከፍ አድርጎ የተናገረውን ያህል ነገሩቸው፤

፲፰፡ ወወድቀ ኵሉ ሕዝበ ወሰገዱ በገጾሙ ለእግዚአብሔር፤

ሕዝቡ ሁሉ በግንባራቸው ወድቀው ለእግዚአብሔር ሰገዱ፤

፲፱፡ ወጸርሑ ወይቤሉ እግዚኦ አምላከ ሰማይ ርኢ ትዕቢቶሙ፤

ጩኸው እንዲህ አሉ፤ ሰማይን የፈጠርህ አምላክ ትዕቢታቸውንእይ ተመልከት አሉ፤

ወአስተምሕር ሕማሞሙ ለመድኅን፤

የወገናችንን መከራቸውን እይተህ እዘንላቸው፤

ወነጽር ኅበ መቅደስከ በመናይ በዛቲ ዕለት፤

በዚች ቀን ግደራያህ ቤተ መቅደስን በዓይን ምሕረት ተመልከት፤

፳፡ ወአስተፍሥሖሙ ለአኪዮር፤

አኪዮርን ደስ አሰኙት፤

ወአእኰትዎ ጥቀ፤

እጅግ አከበሩት፤

፳፩፡ ወነሥኦ ዖዝያስ እምጉባኤ አንገለጉ ወአእተዎ ቤቶ፤

ዖዝያስ ከጉባኤ ከተሰበሰበበት ወስዶ ከቤቱ አገባው፤

ወገብረ በዓለ ለሊቃናት፤

ለአለቆች በዓል አደረገ፤

ወጸውዕዎ ለአምላከ እስራኤል ኵሎ ይእተ ሌሊተ ከመ ይርድኦሙ፤

ይረዳቸው ዘንድ ሌሊቱን ሙሉ የእስራኤልን ፈጣሪ ለመኑ።

ምዕራፍ ፯

፩፡ ወበሳኒታ አዘዘ ሆሎፎርኒስ ለኵሉ ሐራሁ ወለኵሉ ሕዝቡ እለ ዐበዉ ምስሌሁ፤

በማግሥቱ ሆሎፎርኒስ ከሱ ጋራ ወደሰልፍ የመጡ ሕዝቡንም ጭፍሮችንም አዘዛቸው፤

ከመ ይግዕዙ ቤጠልዋ፤

ወደቤጠልዋ ይጓዙ ዘንድ፤

ወይፈሩ ይትድሙ ውስተ ፍትሖታተ አድባር፤

እስተድመው ሂደው ምሽጉን ይይዙት ዘንድ፤ እንድም ፍሖታተ አድባር ቢል በተራራው ራስ ያለ ኮረብታውን ይቀድሙ ዘንድ፤

ወ ይ ት ቃተ ል ዎ ሙ ለደቂቀ እስራኤል፤

የእስራኤልን ልጆች ይዋጓቸው ዘንድ፤

፪፤ ወወረዱ ይእተ አሚረ ኵሉ ብእሲ ጽኑዓኒሆሙ ወኃያላኒሆሙ ዕደው መስተ ቃትላን፣

ያን ጊዜ ኃያላኑ ጽኑዓኑ አርበኞች ሰዎች ሁሉ ወረዱ፤

፲ቱወ፯ቱ፼ ዘበእግር፤

አሥራ ሰባት እልፍ እግረኛ፤

ወዘፈረስ ፼ወ፳፻፤

እልፍ ከሁለት ሽሕ ፈረሰኛ፤

ዘእንበለ ምስለ ንዋይ፣

ከጓዝ ጠባቂው ሌላ፤

ወዘእንበለ ዕደው እለ ኢሮዱ አጋርያን ብዙኃን ጥቀ፣

አምባውን ታልከበቡት ሰዎች ሌላ ብዙዎች ነበሩ፤

፫፤ ወኀደሩ ውስተ ዓውሎንያ ገቦሃ ለቤጤልዋ ኀበ ነቅዕ፣

ምንጭ ካለበት በቤጤልዋ አጠገብ በአውሎንያ ሰፈሩ፤

ወበጽሐ ተዓይኒሆሙ ኑኁ እስከ ዶታይም ወእስከ ቤልሜም፣

የሰፈራቸው ቁመት ከዶታይም እስከ ቤልሜም ደረሰ፤

ወግድሙ እስከ ቀያስም እምነ ቤጤልዋ እንተ እምቅድመ አስዲራሎም፣

ወርዱም በአስዲራሎም አንጻር ካለች ከቤጤልዋ ጀምሮ እስከ ቅያስም ድረስ ነው፤

፬፣ ወሶበ ርእዩ ብዝኆሙ ደቂቀ እስራኤል ደንገጹ ጥቀ፣

የእስራኤል ልጆች ብዛታቸውን ባዩ ጊዜ ፈጽመው ደነገጡ፤

ወተበሀሉ በበይናቲሆሙ የአጽውዎ ይእዜ ለኵሉ ገጸ ምድር እሉ፣

እርስ በርሳቸው፤ እንዲህ ተባባሉ፤ እኒህ ሀገሩን ሁሉ ይዘጉታል አሉ፤

ወአልቦ ዘይክል ፀዊረ ክበዶሙ፣

ብዛታቸውን የሚችል የለም፤

ኢአድባር ወኢአውግር፣

ተራራውም ኮረብታውም ሁኖ፤

ወኢቈላት፣

ቆላውም ሆኖ ብዛታቸውን አይችልም፤

፭፣ ወነሥኡ ኵሎሙ ንዋየ ሐቅሎሙ፣

ሁሉም ጋሻ ጦራቸውን ያዙ፤

ወአንደዱ እሳተ ውስተ ማኅፈዲሆሙ ወነበሩ የዓቅቡ ኵላ ይእተ ሌሊተ፣

እሳቱን ከግምቡ ላይ አንድደው ሌሊቱን ሙሉ ሲጠብቁ አደሩ፤

፮፡ ወበሳኒታ ዕለት አውዕአ ሆሎፎርኒስ ኵሎ አፍራሲሁ ቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ ውስተ ቤጤልዋ።

በማግሥቱ ሆሎፎርኒስ በቤጤልዋ ለሚኖሩ ለእስራኤል ልጆች የፈረስ ግብዓት አሳያቸው፤

፯፡ ወፈነወ ሰብአ ዓይን ይርአዩ ፍሥሐታተ አህጉሪሆሙ።

የሀገራቸውን ምሽግ ያዩ ዘንድ ጉበኛ ሰደደ፤

ወይዑዱ አንቅዕተ ማያቲሆሙ ይቅድምዎ በጺሐ ህየ።

ከዚያ አስቀድመው ሂደው ምንጩን ይከቡ ዘንድ፤

ወይትዐየንዎሙ ዕደው መስተቃትላን።

አርበኞች ሰዎች ይከቧቸው ዘንድ፤

ወውእቱሰ ሮፀ ምስለ ሕዝቡ።

እሱም ከወገኖቹ ጋራ ፈጥኖ ሄደ፤

፰፡ ወመጽኡ ኀቤሁ ኵሉ መላእክተ ደቂቀ ኤሳው።

የኤሳው ልጆች አለቆች ሁሉ ወደሱ መጡ፤

ወኵሎሙ መሳፍንተ ቤተ ሞዓብ።

የሞዓብ ወገኖች መሳፍንት ሁሉ፤

ወመኳንንተ ጸራልያ።

የጸራልያ መኳንንት፤

፱፡ ወይቤልዎ ስማዕ እግዚኦ ቃለነ ከመ ኢይኩን ሙስና ላዕለ ሕዝብከ።

በወገኖችህ ላይ ጥፋት እንዳ ይመጣ አቤቱ ነገራችንን ስማን፤

፲፡ እስመ ዝንቱ ሕዝበ ደቂቀ እስራኤል።

ይህ የእስራኤል ልጅ ወገን፤

ኢኮ በኲናቶሙ ዘይትዌከሉ።

በጦሮቸው የሚታመኑ አይደለም፤

አላ በላዕለ አጽዋኒሆሙ ወአድባሪሆሙ እለ ይነብሩ ውስቴቶሙ።

በሚኖሩባቸው ባምባቸው ነው እንጂ፤

እስመ አልቦ ምዕራግ ለአድባሪሆሙ።

አምባቸው መውጫ የለውምና

፲፩፡ ወይእዜኒ እግዚኦ ኢትትቃተሎሙ በሕገ ቀትል።

በፈረስ ተቀምጠው ጋሻ መክቶ እዋጋለሁ አትበል፤

ወአልቦ ዘይመውት እምነ ሰብእከ ወኢአሐዱ ብእሲ።

እኛ እንደነገርንህ ያደረግህ እንደሆነ ፤ ከሰዎችህስ እንኳ አንድ ሰው የሚሞት የለም፤

፲፪፡ ወባሕቱ ጽንሖሙ ምስለ ተዓይኒከ።

ነገር ግን ከሠራዊቶችህ ጋራ ጠብቃቸው፤

ወይዕቀቡ ኵሎ ዕደወ ኃይልከ ወደቂቅከ ኵሎ አንቅዕተማያቲሆሙ ዘይነቅዕ እምጕንደ ደብር ያጽንዑ።

ብላቴኖችህ ኃይል ያላቸው ሰዎች ሁሉ ከተራራው ስር ያለውን ምንጭ አጽንተው ይጠብቁ ዘንድ፤

፲፫፤ እስመ እምህየ ይቀድሑ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ቤጤልዋ።

በቤጤልዋ የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ከዚያ ይቀዳሉና፤

ወይቀትሎሙ ጽምዕ ወያገብኡ ድኅሬሆሙ፤

ውሀ ጥም ይገድላቸዋል፣ ሀገራቸውን አሳልፈው ለኛ ይሰጣሉ፤

ወንሕነኒ ወሕዝብነኒ ነዓርግ ኀበ ቅሩበ አጽዋኒሆሙ ወአርእስተ አድባሪሆሙ።

እኛም ወገኖቻችንም ወዳምባቸው አጠገብ ወደተራራው ራስ እንወጣለን፤

ወነኃድር ህየ ወነዓቅቦሙ።

ከዚያ ሰፍረን እንጠብቃቸዋለን፤

ከመ አልቦ ዘይወጽእ እምኔሆሙ ወኢሐዱ ብእሲ እምውስተ አህጉሪሆሙ።

ከሀገራቸው አንድ ሰውስ እንኳ ከነዚያ ወገን የሚወጣ እንዳይኖር፤

፲፬፤ ወይጠፍኡ በረሀብ እሙንቱኒ ወአንስቲያሆሙኒ ወውሉዶሙኒ ዘእንበለ ይትቃተልዎሙ።

ሳይዋጓቸው ልጆቻቸውም ሚስቶቻቸውም እነሱም በረሀብ ያልቃሉ፤

ወይትነጽሑ በውስተ ፍናተ አህጉሪሆሙ፤

በሀገራቸው ጎዳና ይወድቃሉ፤

፲፭፤ ወትትቤቀሎሙ እኩየ በቀለ፤

በረሀብ ታጠፋቸዋለህ፤

እስመ አዕረሩ።

ግብር ነስተዋልና፤

ወኢተቀበሉከ በሰላም።

በፍቅር በደስታ አልተቀበሉህምና፤

፲፮፤ ወአደመ ቃሎሙ በቅድሜሁ ለሆሎፎርኒስ።

ነገራቸው ሆሎፎርኒስን በፊቱ ደስ አሰኘው፤

ወቅድመ ኵሉ ሰብኡ።

በሰዎቹ ፊት ደስ አሰኘው፤

ወአዘዘ ይግበሩ በከመ ይገብሩ።

እንዳሉ ያደርጉ ዘንድ አዘዘ፤

፲፯፤ ወግዕዙ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ አሞን።

የዓሞን ልጆች ሠራዊታቸውም ተጓዙ፤

ወምስሌሆሙ ፶፻ ደቂቀ አሶር፣

የኃያላኑ ልጆች አምስት ሺሕ ሰዎች ከነዚያ ጋር አብረው ነበሩ፤

ወኃደሩ ውስተ ዓውሎኒ፣

በዓውሎኒ ሰፈሩ፤

ወቀደሙ አጽንኦ ማያቲሆሙ ወአንቅዕቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል፣

የእስራኤልን ልጆች ምንጫቸውን ውሃቸውን አጽንተው ያዙ፤

፲፰፤ ወዐርጉ ደቂቀ ኤሳው ወደቂቀ አሞን፣

የኤሳው ልጆችና የአሞን ልጆች ወጡ፤

ወኃደሩ ውስተ አድባር አንፃረ ዶታይም፣

በዶታይም አንፃር ከተራራው ላይ ሰፈሩ፤

ወፈነዉ እምውስቴቶሙ እለ መንገለ ዓረብ ዘአዜብ፣

ከሳቸው ወገን በአዜብ አቅራቢያ ወደምትሆን ወደምዕራብ ሰደዱ፤

ወኤጼልዮጤን ዘአንፃረ ኤጼራቤል ዘገቦ ኩሲ በኀበ ፈለገ ምኩር፣

ምኩር በሚባል ወንዝ ዘንድ በኩሲ አጠገብ በኤቄልቤል አንፃር ወዳለ ወደኤጼልዮጤንም ላኩ፤

ወዘተርፈ ሠራዊቶሙ ለፋርስ ተዓየኑ ውስተ ገዳም፣

የፋርስ ሰዎች የቀረው ሠራዊታቸው በምድረ በዳ ሠፈሩ፤

ወከደኑ ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር፣

ምድሩን ሁሉ ሸፈኑት፤

ወእምዝ ዓግአዙ ተአይኒሆሙ፣

ከዚህ በኋላ ሠራዊቶቻቸው ተነሡ፤

ወንዋዮሙኒ ብዙኃ፣

ብዙ ገንዘባቸውን ይዘው ተነሡ፤

ሰብእ ጥቀ ዘአልቦ ዘይበዝኆሙ፣

ስፍር ቁጥር የሌለው ብዙ ሰው ነበር፤

፲፱፤ ወጸርሑ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር አምላኮሙ፣

የእስራኤል ልጆች ከፈጣሪያቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ ጮሁ፤

እስመ አንበዘት ነፍሶሙ፣

አእምሯቸው እለይ እለይ ብላለችና፤

እስመ አገትዎሙ ኵሉ ፀሮሙ፣

ጠላቶቻቸው ስለከበቧቸው፤

ወአልቦሙ ሙፃእ እምነ ማዕከሎሙ፣

ከመካከላቸው መውጫ ስለሌላቸው፤

፳፤ ወነበሩ ደቂቀ አሶር ምስለ ኵሉ ተዓይኒሆሙ የዓግትዎሙ፣

የኃያላኑ ልጆች ከሠራዊታቸው ጋራ ይጠብቋቸው ነበረ፤

አጋሮሙኒ፣

አርበኞቻቸው፤

ወሰብአ ሠረገላትኒ፣

በሠረገላ የተቀመጡ ሰዎች፤

ወሰብአ አፍራስኒ፣

በፈረስ የተቀመጡ ሰዎች ሠለሰ ወረቡዓ መዋዕለ፤

ሦስት ቀንም ቢሆን አራት ቀንም ቢሆን ከበዋቸው ነበር፤ አንድም ሦስትና አራት ሰባት ነው፤ ሰባት ቀን የከበበ አለ፣

ወኃልቀ ኵሉ ሙዳየ ማዮሙ ለእለ ይነብሩ ቤጤልዋ፣

ማየ ሙዳዮሙ ሲል ነው፤ በቤጤልዋ የሚኖሩ ሰዎች ባቅማዳ በማድጋ ያመጡት ውሃቸው አለቀ፤

፳፩፤ ወአልቦ ዘይሰትዩ ማይ ወዘያረውዮሙ፣

አንዲት ቀን የሚያረካቸው የሚጠጡት ውሀ አልነበራቸውም፤

ወበመስፈርት ገብኡ ይስተዩ፣

በመጠን ይጠጡ ጀመረ፤

፳፪፤ ወሐሙ ደቂቆሙ ወአንስቲያሆሙ ወወራዙቶሙ፣

ልጆቻቸው ሚስቶቻቸው ሕፃናት መከራ ተቀበሉ፤

ወሐልቁ በጽምዕ፣

በጥም አለቁ፤

ወይወድቁ ውስተ መርህበ ሀገር፣

በአደባባይ ላይ ይወድቁ ጀመረ፤

ወውስተ ፍናወ አናቅጽ፣

በየበሩ ጐዳና ላይ ይወድቃሉ፤

ወአልቦሙ ኃይል እንከ፣

ኃይል አልነበራቸውም፤ አንድም እውቀት አልነበራቸውም፤

፳፫፤ ወተጋብኡ ኵሉ ሕዝብ ላዕለ ዖዝያን ወመላእክተ ሀገርኒ፣

ሕዝቡ ሁሉ የሀገር አለቆችም ከዖዝያን ዘንድ ተሰበሰቡ፤

ወወራዙትኒ ወአንስትኒ ወደቂቅኒ፤

ጐልማሶችም ሴቶችም ልጆችም፤

ወጸርሑ በዓቢይ ቃል፣

ቃላቸውን አሰምተው ጮሁ፤

ወይቤሉ በቅድመ ኵሉ ሊቃውንቲሆሙ፣

ባለቆቻቸው ፊት እንዲህ አሉ፤

፳፬፤ ይፍታሕ እግዚአብሔር ማዕከሌነ ወማዕከሌክሙ፣

በኛና በናንት መካከል እግዚአብሔር ይፍረድ፤

ከመ ትግበሩ ላዕሌነ ዓቢየ ግፍዐ ዘኢተናገርክሙ ዳህነ በሰላም ምስለ ደቂቀ አሶር፣

በኛ ላይ ጽኑ በደል ታደርጉ ዘንድ ከኋያላኑ ልጆች ጋራ በፍቅር ይህን ነገር ያልተናገራችሁ፤

፳፭፤ ወይእዜሰ ኀጣእነ ዘይረድአነ፣

ዛሬ ግን የሚረዳን አጣነ፤

ሠጠነ እግዚአብሔር ውስተ እዴሆሙ ከመ ንደቅ ቅድሜሆሙ በጽምዕ በዓቢይ ኀጕል፤

በጽኑ ጥፋት በጥም ከፊታቸው እንወድቅ ዘንድ እግዚአብሔር በእጃቸው ጣለን፤

፳፮፡ ወይእዜኒ ግርሩ ሎሙ፣

አሁንም ተገዙላቸው፤

ወአግብኡ ኵሎ አህጉሪክሙ፣

ሀገራችሁን ሁሉ ስጧቸው፤

ወይበርብሩ ሕዝበ ሆሎፎርኒስ ወኵሉ ኃይሉ፣

የሆሎፎርኒስ ወገኖች ሠራዊቱን፣ ሕዝቡን ይማርኩ፤ አንድም ወይበርብሩ ሕዝበ ሆሎፎርኒስ ወኵሉ ኃይሉ ሆሎፎርኒስ ሠራዊቱ ሕዝቡን ይማርኩ፤

፳፯፤ እስመ ይኄይሰነ ይበርብሩነ፣

ይበዘብዙን ዘንድ ይሻለናልና፤

ወንተቀነይ ሎሙ፣

እንገዛላቸው፤

ወትሕየው ነፍስነ፣

ሰውነታችን ትድን ዘንድ፤

ወኢንርአይ ሞተ ደቂቅነ በአዕይንቲነ፣

ባይናችን የልጆቻችንን ሞት እንዳናይ፤

እስመ ኀልቀት ነፍሶሙ ለአንስቲያነ ወደቂቅነ፣

የልጆቻችን የሚስቶቻችን፤ ሰውነታቸው እለይ እለይ ብላለችና፤

፳፰፤ ወናሁ ናሰምዕ ለክሙ ሰማየ ወምድረ፣

ሰማይንና ምድርን እናዳኝባችኋለን፤ ዝናም ለዘር፣ ጠል ለመከር እንዳትሰጥ ምድርም የዘሩባትን እንዳታበቅል፤ የተከሉባትን እንዳታጸድቅ፤

ወአምላከ አበዊነ ዘውእቱ ይኴንነነ በከመ ኃጣውኢነ ወበከመ ኃጣውኢሆሙ ለአበዊነ፣

በኛም ኃጢአት ባባቶቻችንም ኃጢአት የሚፈርድብን ያባቶቻችንን ፈጣሪ እናዳኝባችኋለን፤

ከመ ኢትግበሩ ዘንተ ነገረ ዮም በዛቲ ዕለት፤

በዚች ቀን ዛሬ ይህን ነገር እንዳታደርጉ፤

፳፱፤ ወኮነ ብካይ ዓቢይ በማዕከለ ማኅበሮሙ፤

በወገኖቻቸው መካከል ጽኑ ልቅሶ ሆነ፤

ወበከዩ ኵሎሙ ኅቡረ፤

ሁላቸውም አንድ ሁነው አለቀሱ፤

ወጸርሑ በዓቢይ ቃል ኀበ እግዚአብሔር፤

ቃላቸውን አሰምተው ከእግዚ አብሔር ዘንድ ጮሁ፤

፴፤ ወይቤሎሙ አዝያስ ተአመኑ አኃዊነ ወተዓገሡ ዓዲ ሐሙሰ መዋዕለ፤

ያዝያስ እንዲህ አላቸው፤ ወንድሞቼ እመኑ አላቸው፤ ዳግመኛ አምስቱን ቀን ታገሡ፤

እስከ ይመይጥ እግዚአብሔር አምላክነ ምሕረቶ መንገሌነ፤

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ይቅርታውን ወደኛ እስኪ መልስልን ድረስ፤

እስመ ኢኮ ለዝሉፉ ዘይገድፈነ፤

ፈጽሞ ሁልጊዜ በመከራ የሚጥለን አይደለምና፤

፴፩፤ ወእምከመ ኃለፉ እማንቱ መዋዕል፤

እነዚህ አምስቱ ዕለታት ካለፉ በኋላ፤

ወኢመጽአ ረድኤቱ ላዕሌነ፤

ረድኤቱ ወደኛ ካልመጣልን፤

ንገብር ዘከመ ትቤሉ፤

እንዳላችሁ እናደርጋለን፤

፴፪፤ ወዘረዎሙ ለሕዝብ ውስተ ትዕይንቶሙ ወውስተ ማኅፈዲሆሙ ወውስተ ዐረፍተ ሀገሮሙ፤

ሕዝቡን ወደሰፈራቸው፤ ወደቤታቸው፤ ወደሀገራቸው አደባባይ በተናቸው፤

ወሐሩ ወፈነዉ አንስቲያሆሙ፤

ሂደው ሚስቶቻቸውን ልጆቻቸውን ወደቤታቸው ሰደዱ፤

ወሕሙማን እሙንቱ ጥቀ ውስተ ሀገር፤

በሀገራቸው እጅግ አዝነው ነበር።

ምዕራፍ ፰

፩፤ ወሰምዓት በኪያሆን መዋዕል ዮዲት ወለተ ሜራሪ፤

በውእቶን መዋዕል ሲል ነው፤ በዚያ ወራት የሜራሪ ልጅ ዮዲት ሰማች፤

ወልደ ሆክስ፣

ሜራሪን የሆክስ ልጅ አለው ሽቅብ ይቆጥራል፤

ወልደ ዮሴፍ፣

ሆክስን የዮሴፍ ልጅ አለው፤

ወልደ ዖዝያን፣

ዖዝያንን የዮሴፍ ልጅ አለው፤

ወልደ ሕልቅያ፣

ሕልቅያን የዖዝያን ልጅ አለው፤

ወልድ አናንዩ፣

አናንዩን የሕልቅያ ልጅ አለው፤

ወልደ ጋዲዮን፣

ጋዲዮንን የሬዎን ልጅ አለው፤

ወልደ ራዎይል፣

ራዎይልን የጋዲዎን ልጅ አለው፤

ወልደ ሐቂቶ፣

ራዎይልን የሐቂቶ ልጅ አለው፤

ወልደ ኤልያስ፣

ሐቂቶንን የኤልያስ ልጅ አለው፤

ወልደ ኤልያብ፣

ኤልያስን የኤልያብ ልጅ አለው፤

ወልደ ናትናኤል፣

ኤልያብን የናትናኤል ልጅ አለው፤

ወልደ ሰላምያል፣

ናትናኤልን የሰላምያል ልጅ አለው፤

ወልደ ሰለስዳይ፣

ሰላምያልን የሰለስዳይ ልጅ አለው፤

ወልደ እሥራኤል፣

ሰለስዳይን የእስራኤል ልጅ አለው፤

፪፤ ወምታሰ ምናሴ ዘእምነገዳ ወእምሀገራ፣

ከሀገሯ ከነገዷ ወገን የሚሆን ባሏ ግን ምናሴ ይባላል፤

ወሞተ በመዋዕለ ማዕረረ ሰገም፣

የገብስ መከር በደረሰበት ወራት ሞተ፤

፫፤ እስመ ወዐለ ገዳመ ኀበ እለ የአሥሩ ከላስስተ፣

ነዶውን ከሚያሥሩ ሰዎች ጋራ በምድረ በዳ ውሎ ነበርና፤

ወመጽአ ላዕለ ርእሱ ሐሩር፣

ሐሩር፣ ዋዕየ ፀሐይ ራሱን መታው፤

ወአድወዮ ወሰከበ፣

ልባልብ፣ ውርዋ፣ ሥራኤል የሚባል ደዌ አመመው ተኛ፤

ወሞተ በቤጤልዋ ሀገሩ፣

በሀገሩ በቤጤልዋ ሞተ።

ወቀበርዎ ምስለ አበዊሁ ውስተ አፀዶሙ ዶታይም ወበላሞን፣

ካባቶቹ ጋራ በቦታቸው በዶታ ይምና በበላሞን ቀበሩት።

፬፤ ወነበረት ዮዲት መበለተ ውስተ ቤታ ሠሉሰ ወረቡዐ ዕለተ፣

ዮዲት ሦስት ቀንም ቢሆን አራት ቀንም ቢሆን በቤቷ ፈት ሁና ተቀመጠች። አንድም ሠለስተ ዓመተ ወአርባዕተ አውራኃም ይላል።

፭፤ ወገብረት ላቲ ዐሪሠ ውስተ ናሕሰ ቤታ፣

በቤቷ አጠገብ ጎጆ፤ አንድም ጉርጅ ጸመ በዓት ምግላል ቦታ ሠራች።

ወቀነተት ሠቀ ውስተ ሐቌሃ፣

በወገቧ ማቅ ታጠቀች።

ወለብሰት አልባሰ መበለታ።

የድህነቷን ልብስ ለበሰች።

፮፤ ወትጸውም ኵሎ መዋዕለ መበለታ፣

በድህነት የኖረችበትን ቀን ሁሉ ትጾም ነበረ።

እንበለ እንተ ቅድመ ሰንበት ወሰንበተኒ፣

የቅዳሜ ዋዜማ ቅዳሜ ነው እንጂ።

ወእንተ ቅድመ ሠርቅ ወሠርቀኒ፣

የመባቻ ዋዜማ የመባቻ ዕለት ነው እንጂ።

ወበዓላተኒ፣

በበዓለ መጸለት በበዓለ ሠዊት ነው እንጂ።

ወትፍሥሕተ ቤተ እሥራኤል፣

በበዓለ ፋሲካ ነው እንጂ ምሳ ቀምሳ አታውቅም ነበረ።

፯፤ ወሠናይት ይእቲ ራዕየ፣

መልከ መልካም ነበረች።

ወላህይ ገጻ ጥቀ ፈድፋደ፣

ደም ግባቷ እጅግ ያማረ ነበር።

ወኀደገ ላቲ ምናሴ ምታ ወርቀ ወብሩረ ደቀ ወአዋልደ፣

ምናሴ ባሏ ሴቷን ልጅ ወንዱን ልጅ ወርቁን ብሩን።

እንስሳ ወገራውሀ፣

ከብቱን እርሻውን ትቶላት ሞተ።

ወነበረት ላዕሌሆሙ፣

በእነዚያ ላይ እመቤት ሁና ኖረች።

፰፤ ወአልቦ ዘያወጽእ ላዕሌሃ ቃለ ሕሡመ፣

በገዘሙት ያማት የለም። አንድም ላግባሽ ያላት የለም።

እስመ ትፈርሆ ለእግዚአብሔር ፈድፋደ።

እግዚአብሔርን ፈጽማ ትፈራው ነበረችና፤

፱፤ ወሰምዐት ዘይቤሉ ሕዝብ ላዕለ መልአኮሙ እኩየ።

ባለቃቸው ላይ ሕዝቡ ክፉ ነገር የተናገሩትን ሰማች፤

እስመ አንበዘት ነፍሶሙ በእንተ ዘኀልቀ ማይ።

ውሀው ስላለቀ ሰውነታቸው አእምሮዋን አጥታለችና፤

ወሰምዐት ዮዲት ኵሎ ቃለ ዘይቤሎሙ ዖዝያን።

ዮዲት ዖዝያን ያላቸውን ነገር ሰማች፤

ዘከመ መሐለ ሎሙ ከመ እምድኅረ ሐሙስ መዋዕል ያገብኡ ሀገሮሙ ለፋርስ።

ካምስት ቀን በኋላ ሀገራቸውን ለፋርስ ሰዎች አሳልፈው ይሰጡ ዘንድ እንደማለላቸው ሰማች፤

፲፤ ወፈነወት ወጸውዓታ ለሐፃኒታ እንተ ተዐቅብ ኵሎ ንዋያ።

ልካ ገንዘቧን የምትጠብቅ ሹሟን ጠራች፤

ወጸውዓቶሙ ለክብሪን ወለከርሚን ወለሊቃውንተ ሀገሩ።

የሀገሯን አለቆች፤ ክብሪንን ከርሚንን ጠራቻቸው፤

፲፩፤ ወመጽኡ ኀቤሃ።

ወደሷ መጡ፤

ወትቤሎሙ ስምዑኒ መኳንንቲሆሙ ለእለ ይነብሩ ቤጤልዋ፤

በቤጤልዋ የምትኖሩ መኳንንቶች ስሙኝ አለቻቸው፤

እስመ ኢኮነ ጽድቀ ቃልክሙ ዘነበብክሙ በቅድመ ሕዝብ ዮም፤

ዛሬ በሕዝቡ ፊት የተናገራችሁት ነገር እውነት አይደለምና፤

ወአቀምክሙ በዝንቱ ዘነበብክሙ መሐላ ማዕከሌክሙ ወማዕከለ እግዚአብሔር።

በዚህ በተናገራችሁች ነገር በእናንተና በእግዚአብሔር መካከል መሐላ አጸናችሁ፤

ከመ ታግብኡ ሀገረክሙ ለፀርክሙ ለእመ ኢረዳክሙ እግዚአብሔር በእላንቱ ሐሙስ መዋዕል፤

በነዚህ ባምስቱ ቀን እግዚአብሔር ባይረዳችሁ ሀገራችሁን ለጠላቶቻችሁ ትሠጡ ዘንድ በእናንተና በእግዚአብሔር መካከል መሐላን አጸናችሁ፤

፲፪፤ ወይእዜኒ ምንትኑ አንትሙ እለ ታሜክርዎ ለእግዚአብሔር ዮም በዛቲ ዕለት።

በዚች ቀን እግዚአብሔርን የምትፈታተኑት እናንተ ምንድር ናችሁ፤

ወቆምክሙ ማእከለ እግዚአብሔር ወማዕከለ ደቂቀ እጓለ እመሕያው፣

በሰውና በእግዚአብሔር መካከል በጠላትነት ለምን ትነሳለችሁ፤

፲፫፤ ወይእዜኒ የሐትት እግዚአ ብሔር ለሊሁ፣

አሁንም እሱ እግዚአብሔር መርምሮ ያውቃል፤

ወአንትሙሰ አልቦ ዘተአምሩ ለዝሉፋ፣

እናንተ ግን ፈጽማችሁ ምንም ምን የምትአውቁት የለም፤

፲፬፤ ዘእመቀ ልቡ ለእጓለ እመሕያው ኢተአምሩ፣

የሰውን የልቡናውን ጥልቅነት የማታወቁ፤

ወምክረ ሕሊናሁ ኢትሬእዩ፣

የሰውን የልቡናውን ምክር የማታውቁ፤

እፎ ለእግዚአብሔር ትትኃሠሥዎ ዘውእቱ ገብረ ዘንተ ኵሎ፣

ይህን ሁሉ የፈጠረ እግዚአብ ሔርን ለምን ትመረመሩ ታላችሁ፤

ወልበ ዚአሁ ትፈቅዱ ታእምሩ፣

የልቡናውን አሳብ ታውቁ ዘንድ እንደምን ትወዳላችሁ፤

ወምክረ ዚአሁ ተኃሥሡ ትርከቡ፤

የሱን ምክር ታገኙ ዘንድ እንደምን ትሻላችሁ?፤

ሐሰ ለክሙ አኃውየ፣

ወንድሞቼ ለናንት አገባባችሁ አይደለም፤

ኢታምዕዕዎ ለእግዚአብሔር አምላክነ፣

ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን አታሳዝኑት፤

፲፭፤ እመኒ ፈቀደ ይርድአነ እስከ እማንቱ ሐሙስ መዋዕል፣

ዛሬ እስከ አምስት ቀን ድረስ ሊረዳን ቢወድ፤

ሥሉጥ ውእቱ በዘፈቀደ ያድኅነነ፣

ዛሬ ሊረዳን ባይወድ በሌላ ቀን ያጠፋን ዘንድ የሰለጠነ ነው፤ አንድም ኢፈቀደ ይላል፤ እስከ አምስት ቀን ድረስ ይረዳን ዘንድ ባይወድ፤ በሌላ ቀን ሊረዳን የሠለጠነ ነው፤

ወእመኒ በኵሉ መዋዕሊነ፣

ባለ በዘመናችን ሁሉ ይረዳን ዘንድ የሠለጠነ ነው፤

ወእመኒ ይሤርወነ በቅድመ ፀርነ፤

በጠላቶቻችን ፊት ያጠፋን ዘንድ ቢወድ የሠለጠነ ነው፤ አንድም ይሠውረነ ይላል፤ በጠላቶቻችን ፊት ከመከራ ይሠውረን ዘንድም የሠለጠነ ነው፤ አንድም ወእመኒ ፈቀደ ቢል፤ በዚህ በ፭ቱ ቀን ሊረዳንም ቢወድ ሥሉጥ ነው፤

፲፮፡ ወአንትሙሰ ዳዕሙ ኢታመክርዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ፣

ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን እናንተ አትፈታተኑት እንጂ፤

እስመ አኮ እግዚአብሔር ከመ ሰብእ ዘይትሜአክ፣

እግዚአብሔር እንደ ሰው የሚበሳጭ አይደለምና፤

ወኢኮነ ከመ ወልደ እጓለ እመሕያው ዘይትቄየም፣

እንደ ሰው የሚቀየም አይደለምና፤

፲፯፡ ወባሕቱ ጽንሑ መድኃኒተ ዘእምኀቤሁ፣

ነገር ግን ከሱ የሚገኝ ሕይወትን ተስፋ አድርጉ፤

ወጸውዕዎ ይርድአነ ወይስምዓነ ቃለነ፣

ልመናችንን ሰምቶ ይረዳን ዘንድ ለምኑት፤

እመ ፈቀደ ያድኀነነ፣

ያድነን ዘንድ ከወደደ ያድነናል፤

፲፰፡ እስመ ኢተንሥአ በመዋዕሊነ፣

በዘመናችን ጣኦት የሚያመልክ አልተነሳምና፤

ወአልቦ ዮም፣

ዛሬም የለምና፤

ኢሕዝብ ወኢነገድ፣

ወገንም ሁኖ ሕዝብም ሁኖ፤

ወኢብሔር ወኢሀገር፣

ሀገርም ሁኖ፤ መንደርም ሁኖ፤

እምኔነ እለ ይሰግዱ ለአማልክት ግብረ እደ ሰብእ፣

የሰው እጅ ሥራ ለሚሆኑ ጣኦታት ከኛ ወገን የሚሰግድ የለምና፤

በከመ ኮነ በመዋዕለ ቀደምት፣

ባባቶቻችን ዘመን ጣኦት ያመልኩ እንደ ነበረ፤

፲፱፡ ወበእንቲአሁ ኮኑ ለኲናት ወለተበርብሮ አበዊነ፤

እሱን ስለተዉት ለጦር ለመበዝበዝ እንደሆኑ፤

ወወድቁ ዓቢየ ድቀተ እምቅድመ ፀሮሙ፣

በጠላቶቻቸው ፊት ድል እንደተነሱ፤

፳፡ ወንሕነሰ አልብነ ባዕድ አምላክ እንበሌሁ፣

እኛ ግን ከሱ በቀር የምናመልከው የለምና ያድነናል፤

ወቦቱ ንትአመን፣

በሱ እናምናለን፤

ከመ ኢይትዐወረነ አዝማዲነ፣

ወገኖቻችንን ቸል እንዳይል፤ አንድም እስመ ኢይትዔወር ቢል ከኛ አንዱንም አንዱን ቸል አይለንምና፣ እመ ቦቱ ንትአመን ባለው፤

፳፩፡ እስመ ከመ ንሥአነ ከግብፅ ገብረ ይሁዳ፣

በረድኤት እንዳቀረበን ጊዜ ይሁዳ አድርጓልና ማለት ጣዖት አላመለክንምና፤ አንድም ኢነሥአነ በረድኤት እንዳቀ ረበን ጊዜ ይሁዳ አድርጓልና፤ አንድም እስመ ከመ አመ ኮነነ ከግብፀ ገብረ ኵሎ ይሁዳ፣ አባት እንደሆነን ጊዜ ይሁዳ አድር ጓልና፤ አንድም ኢኮነነ ይላል፤ አባት እንዳልሆነን ጊዜ ይሁዳ አድርጓልና፤

ወተበርበረ ኵሉ ቅድሳቲነ፣

ንዋያተ ቅድሳቱ እንደተማረከ ጊዜ አላደረገምና፤

ወይትኃሠሠሙ በእንተ ርኵሶሙ እምነ አፉሆሙ፣

ካፉቸው በወጣ ኃጢአት እንደ ተመራመራቸው ጊዜ አላደረ ገምና፤

፳፪፡ ወተቀትሉ አኃዊነ፣

ወንድሞቻችን እንደ ሞቱ ጊዜ አላደረገምና፤

ወተዄወወ ብሔርነ፣

ሀገራችን እንደጠፉች ጊዜ አላደረገምና፤

ወማሰነ ርስትነ ዘይገብእ ውስተ ርስትነ፣

ወደርስታችን የሚመለስ ርስ ታችን እንደጠፋበት ጊዜ አላ ደረገምና፤ አንድም ወደርስ ታችን የሚመለስ ሰው ጠፋ፤

ወውስተ አሕዛብ ኀበ ተቀነይነ ሀየ ንከውን ዕቁፋነ፣

በገዙን በአሕዛብ ዘንድ በመከራ እንደተሰነካከልንበት ጊዜ አላደረገምና ንቁፋነ ቢል የተነቀፍን እንሆናለን፤

ወግዩራነ በቅድመ እለ ያጠርዩነ፣

በገዙን ሰዎች ፊት እንደተገ ዳደሩብን ጊዜ አላደረገምና ኅዩያነ ቢል ቸል የምንባል እንሆናለን፤ እዩያ ነቢል በካና ፊዛዛ አውታታ እንሆናለን፤

፳፫፡ እንበለ አኰቴት ይከውን ቅኔነ፣

መገዛታችን ያለ ምስጋና ይሆናልና፤

እስመ ትሕትናነ ርእየ እግዚአ ብሔር አምላክነ፣

ዛሬ ግን ፈጣሪያችን እግዚአ ብሐር ትሕትናችንን አይ ቷልና፤

፳፬፡ ወይእዜኒ አኃዊነ ንግርዎሙ ለቢጽነ፤

አሁንም ወንድሞቻችን ለባልን ጀሮቻችን ንገሯቸው፤ እነሱን በተፈታተኗቸው ጊዜ፤

እስመ ኪያነ ያጸምዑ፤

እኛን ይሰማሉና፤

ወኀቤነ ተሰቅለ ነፍሶሙ፤

ልቡናቸው ከኛ ጋራ አንድ ሁኗልና፤

ወቤተ መቅደስኒ ወምሥዋዕኒ ብነ ያሰምክ፣

ቤተ መቅደስም ምሥዋዕም በኛ ይጠናልና፤

፳፭፤ ወበዝንቱ ኵሉ ናእኵቶ ለእግዚአብሔር፣

በዚህ ሁሉ ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን እናመስግነው፤

ዘያሜክረነ በከመ አበዊነ፣

አባቶቻችንን ልቡናቸውን ሳያውቅ የተፈታተናቸው እንዳይደለ፤ ልቡናችንን ሳያውቅ የተፈታተነን አይደለም፤

፳፮፤ ተዘከሩ ኵሎ ዘገብረ ምስለ አብርሃም፣

ከአብርሃም ጋራ ያደረገውን አስቡ፤ ልጅህን ሠዋልኝ ያለውን አይሆንም እንዳይለው አውቆ እንደሆነ፤

ወመጠነ አመክሮ ለይስሐቅ፣

ይስሐቅን የተፈታተነው ሳያውቅ እንዳይደለ፤

ወበከመ ኮነ ለያዕቆብ በመስጴጦምያ ዘሶርያ እንዘ ይርኢ አባግዒሁ ለላባ እኁሃ ለእሙ፤

የናቱን ወንድም የላባን በጎች ሲጠብቅ የሶርያ አውራጃ በምትሆን በመስጴጦምያ ያዕቆብን የተፈታተነው ልቡናውን ሳያውቅ እንዳይደለ አስቡ፤

፳፯፤ እስመ አኮ አመ አምከሮሙ ለእልክቱ ፈተነ ልበሙ፤

እነሱን በተፈታተናቸው ጊዜ ልቡናቸውን ሳያውቅ የተፈታተናቸው አይደለምና፤ እንድም በመከራ በተፈታተናቸው ጊዜ ያለረብሀ የፈተናቸው አይደለምና፤

ወለነኒ አኮ ዘገፍዓነ፣

እኛንም ሳያውቅ ያለጥቅም የተፈታተነን አይደለምና፤

አላ ከመ ይምሐሮሙ ለእለ ይቀርብዎ ይቀሥፎሙ እግዚአብሔር፣

የቀረቡትን ሰዎች ይቅር ይላቸው ዘንድ እግዚአብሔር በመከራ ይገርፋቸዋል እንጂ፤

፳፰፤ ወይቤላ ዖዝያን ኵሎ ዘተናገርኪ በሠናይ ልብ ነበብኪ፤

የተናገርሽውን ሁሉ በቀና ልብ ተናገርሽ፤

ወአልቦ ዘይትቃወሞ ለቃልኪ፣

ነገርሽን የሚቃወመው የለም፤

፳፱፤ እስመ ኢኮነ እምዮም ዘተሰምዐ ጥበብኪ፣

ጥበብሽ ከዛሬ ጀምሮ የተሰማ አይደለምና፤

አላ እምነ ቀዳሚ መዋዕልኪ አእመረ ኵሉ ሰብእ ጥበበኪ፣

ከቀደመ ዘመንሽ ጀምሮ ሰው ሁሉ ጥበብሽን አወቀ እንጂ፤

እስመ ቡሩክ ውእቱ ፍጥረተ ልብኪ፣

የልቡናሽ ዕውቀት ብዙ ነውና፤

፴፡ ወባሕቱ እስመ ፈድፋደ ጸምዑ ሕዝብ አገበሩ ንግበር ዘከመ ይቤሉነ፣

ነገር ግን ሕዝቡ እጅግ ተጠምተዋልና ያሉንን እናደርግ ዘንድ ግድ አሉን፤

ወአምጽኡ ላዕሌነ መሐላ ዘኢንክል ክሒደ፣

ማፍረስ የማይቻለንን መሐላ አመጡብን፤ አንድም ክሂደ ይላል፤ አሌ ማለት የማይቻ ለንን አመጡብን፤

፴፩፡ ወይእዜኒ ጸልዩ ለነ እስመ ብእሲት ፈራሂተ እግዚአብሔር አንቲ፣

አሁንም አንቺ እግዚአብሔርን የምትፈሪ የምታመልኪ ነሽና ለምኝልን፤

ወይፌኑ እግዚአብሔር ዝናመ፣

እግዚአብሔር ዝናምን ያዘንምልናል፤

ወይምላዕ ዓዘ ቃሊነ፣

ዓዘቅቱም ውሀውን ይመላል፤

ወኢንጸማዕ እንከ፣

ከዚያ በኋላ አንጠማም፤

፴፪፡ ወትቤሎሙ ዮዲት ስምዑኒ፣

ዮዲት ስሙኝ አለቻቸው፤

ወእገብር ግብረ ዘይትነገር ለትውልደ ትውልድ፣

ለልጅ ልጅ ዘመን የሚደረግ ሥራ እሠራላችኋለሁ፤

፴፫፡ ወአንትሙሰ ቁሙ ኀበ አንቀጽ በዛቲ ሌሊት፣

እናንት ግን በዚች ሌሊት ከበሩ ቁሙ፤

ወእወጽእ አነ ምስለ ቍልዔትየ፣

እኔ ከገረዴ ጋራ እወጣለሁ፤

ወበእልክቱ መዋዕል እለ ትብሉ ያገብእ ሀገረ ለፀርነ፣

ሀገራችንን ለጠላታችን እንሰጣለን ባላችኋቸው በነዚህ ባምስቱ ቀኖች፤

ይረድአነ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል በእዴየ፣

የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአ ብሔር በኔ እጅ ይረዳናል፤ አንድም በኔ ጸሎት ይረዳናል፤

፴፬፡ ወአንትሙሰ ኢትሕትቱኒ ዘእገብር፣

እናንተ ግን የማደርገውን አትመርምሩኝ፤

እስመ ኢይነግረክሙ እስከ የሐልቅ ዘእገብር፣

የማደርገው ነገር እስኪፈጸም አልነግራችሁምና፤

፴፭፤ ወይቤልዋ ዖዝያን ወመላእክ ቲሆሙ ሑሪ በሰላም፣

ዖዝያን አለቆቻቸው በሰላም በፍቅር ሂጂ አሏት፤

ወእግዚአብሔር ምስሌኪ፣

እግዚአብሔር በረድኤት ካንቺ ጋራ ይኑር፤

ወቅድሜኪ ይትቤቀል በረነ፣

ጠላቶቻችንን በፊትሽ ተበቅሎ ያጥፉልን፤

፴፮፤ ወገብኡ ወሖሩ ኀበ ቢጸሙ፣

ተመልሰው ወደ ባልንጀሮቻ ቸው ሄዱ።

ምዕራፍ ፱

ጉባዔ

፩፤ ወዮዲትሰ ወድቀት በገጻ ውስተ ምድር፣

ዮዲት ግን በግምባሯ ፍግም ብላ ከምድር ወደቀች፤

ወወደየት ሐመደ ውስተ ርእሳ፣

በራሷ ላይ አመድ ነሰነሰች፤

ወአርአየት ሠቀ ዘትለብስ፤

የለበሰችውን ማቅ ለእግዚአብ ሔር አሳየች፤

ወእብእት ቊርባነ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር በኢየሩሳሌም ለዝሉፉ፣

ቊርባንን ፈጽማ በኢየሩሳሌም ወደቤተ እግዚአብሔር አገባች፣ አግቡልኝ ብላ ስለሰጠች ነው፤

ዕጣነ ዘይእቲ አሚር፣

የዚያች ቀን ዕጣን አቀረበች፤

ወጸርሐት በዓቢይ ቃል ውእተ አሚረ፣

ያን ጊዜ ቃሏን አስምታ ጮኸች፤

፪፤ ወትቤ ዮዲት እግዚኦ አምላከ አቡየ ስምዓኒ ዘመጠውኮ ኵናተ ለስምዖን ውስተ እዴሁ፣

ዮዲት እንዲህ አለች፣ ለስምዖን ለሌዊ ኃይል ሥልጣን በእጁ የሰጠኸው ያባቴ ፈጣሪ አቤቱ ስማኝ፤

ለተበቅሎ ፀር እለ ሰበሩ ማኅፀነ ወአርኰሱ ድንግለ፣

የዲናን ማኅፀን ያረከሱ ድንግሊቱን ያጐሰቈሉ ሴኬምና ኤሞርን ለመበቀል ለስምዖን ሰይፍ የሰጠኸው አቤቱ ልመናዬን ስማኝ፤

ወሰለቡ፣

የሰውን ብልት የሰለቡ፤ አንድም የሰውን ልብስ የሰለቡ፤